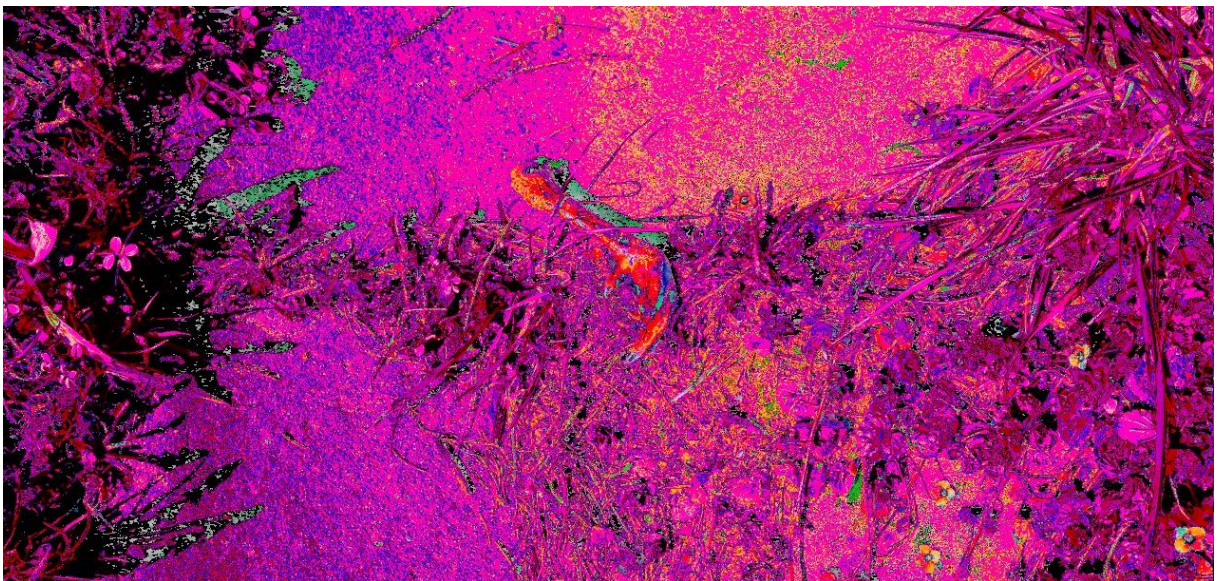

Marcin z Frysztaka

i

Śladami

Jacka Kaczmareckiego

07. #10 Słowo wstępne.

Jacek Kaczmarski pielęgnował mądrość. Dbał o nią, nie jak tą wąż. Podlewał, kosił, przycinał, rosił. Idealnie dobrane, w sam raz pokazane. Potrafił to jak jeden z niewielu. Podnosił do rangi, mój przyjacielu. I tworzył, piękne kategorie słowne. Przynosił, odpowiedzi, na badania dostowne. Teraz siedzisz i myślisz, co po nim zostało. Może odpowiedź wyśniesz, może odpowiedzi mało. Jak tu dalej, przekazać nadzieję. Mądrość, która wie, że dużo się dzieje. No i piedestały, wszystkie dokonania. Mówisz, doskonały, a może to tylko brama. Mówisz, przekonany, na jak wiele wystarczyło. Oto klucz do bramy, lepszego nie było. No i zgiełk, co zdaje się rozumieć fakty. No i strzęk, i dalsze z mądrością kontakty. Jak to sprawić, żeby myśli ożyły. Jak doprawić, aby smaczne były. Jacek wiedział to jak mało kto. Zabierał w podróż, nawet zło. Ale się nie spoufalał. Ale dróg przed sobą nie podpalał. Wszystko piękne i wiarygodne. Tak przystępne, na noce chłodne. Wszystko stało się niczym może. Jeśli trafia na grunt co nie może. Zrozumienie, tak na potrzebne. Duszy istnienie, i tak nie zwiędnie. Duszą poczucie, wiary uczucie. A Ciebie dalej gryzie w lewym buciu. Po co przekora i dalsze związki. Na co pokora, i obowiązki. Można przewidzieć, co dalej się dzieje. Wszyscy okoliczni, moi przyjaciele. No i zagadka, co chwytów szkoda. Ta prosta gadka, może nagroda. Już na topatkach, dalej donosi. W każdym wypadkach, z podłogi podnosi. I tak Jacek, nam pokazuje. I tak Jacek nami steruje. Aby pobudzić duchowe tony. A nie uruchomić umysłu dzwony. No więc pokraccznie, mówisz, nie tego. Tak wieloznacznie, co Ci do tego. W tym dalszym szoku, spoufaleniu. Wiara raz w roku, w tym wydarzeniu. I tak się staje, ciągle ponawia. Wiem doskonale, co radość sprawia. Co się przyczepia, odzłupić nie sposób. Co tu dociera, do wielu osób. I ta przezorność, w dalszym wypadku. Ta monotonność, przekazana w spadku. Sprawne myślenie, duszy istnienie. Tak dodawane, dalej umiane. No i te zgody, co są poprawne. Dalsze rozwody, takie spraw ważne. I te metody, co się uznają. Moje wywody, tu pomagają. Tylko jest stójka, walka trwa nadal. Nie że jaskółka, na matę pada. Ten który wie, i się dzieli. Ten który topi się we własnej pościeli. No i znaczenie, ten autorytet. To przeznaczenie, nie że nabyte. To odroczenie, dalszych przypadków. Spoufalenie, dwóch odrębnych statków. I te przekazy, słowem wybrane. Dalsze nakazy, tak tu sprawdzane. W jednym tym lęku, tak zostawionym. W szczęki tym szczęku, na dobre zrobionym. I tu tak dalej, kolejna przeszkoda. I dalsze żale, wymaganie loda. Byle był zimny i orzechowy. Byle piosenki nie wychodziły z głowy. Oby, ta sprawa, i jej przeznaczenie. Dobra zabawa, i to złorzeczenie. W dalszych naprawach, i koligacja sporna. W wielkich wyprawach, krowa mocno dojna. No i zależność, co wielkie ma znaczenie. I samobieżność, jej spoufalenie. Jak to dostroić, i czy wątpić w sprawy. Jak się nastroić, do dalszej zabawy. I te fakty, tutaj pomijane. Te kontrakty, i wyniki znane. W jakiej przyczynie, i czyjej dalszej winie. W jakim rozstaju, i zawodzącej maszynie. Jacek by wiedział, ale po swojemu. Jacek by powiedział, tyle ku dobremu. Człowiek, co u niego analizowany. Spowiedź, i dalsze Jacka plany. Wypowiedź, ważna pozostanie. Całe życie, i jedno skaranie. Całe tycie, dusza się cieszy. A wokół biega, ten który grzeszy. Brakiem mądrości i roztropności. Brakiem litości, szacunkiem gości. W tym wypowiedzi, i kto dalej siedzi. W tym sprawozdania, i termin badania. Komu które sprzężenie zwrotne. Komu wiadome, myśli te psotne. I się zaczyna, dalej próbuje. I rozpoczyna, czasu nie marnuje. No więc spowiedzi, i kto dalej siedzi. No więc powtórki, i wymagania czwórki. W jakim zjawisku, i dalszym ognisku. W takim nacisku, chwil tym ucisku. No więc słowo, będzie wyśpiewane. Jak ruch głową, dobrze wykonane. No więc

drogo, za mądrość płacą. A głupcy nie wiedzą, że się nie bogacą. W tej to przyczynie, i zależności przyczyn. W tej dziedzinie, i dziedziczy, dziedzic z niczym. Odpór tych praw, i obowiązków. Kategoria spraw, i dalszych obrządków. No to wiadomość, już przekazana. No i wiadoma, otwarta brama. W tym jest minerał, i zagwozdka przednia. Historia przyczyn i ocena pochlebna. I tak się staje, sprawia, dostaje. I tak dodaje, staje, wystaje. Wiadomość, z dawna, obcym już znana. Melodia gra, sztuka do niej napisana.

Marat S. Witek

WYWROTKA STYKÓW

Bard, co nie lubił
Tego określenia

Wart, ile
Jak dużo spełnienia

Wiedza płonna
Mądrość chłonna

Zostawiona
Nieporządna

Śladami Jacka Kaczmarskiego

Widzieć rzeczywistość, to nie taka łatwa sprawa. Są tacy, dla których to trująca strawa. Są tacy, którzy widzieć nie potrzebują. Na ślepo na tym świecie, najlepiej się czują. Ale Jacek zachęca, do spojrzenia pewnego. Ale Jacek podkreca, i nie boi się tego. Co przyniesie dzień kolejny, i dalsze rozstaje. Pozostaje pewny, tym swoim zwyczajem. Uczy nas, że rzeczywistość nie jest oczywista. Nie ma też tak, że zawsze jest czysta. Czasami mocno splamiona i ubłoconą. Czasami na plecach przez złodzieja wynoszona. Można i tak, czysta energia. Każdy nasz brat, nawet gdy preria. I zachowania, od których lepiej stronić. I prześlągania, można nie dogonić. Jak to dalej, i sprawny minerał. Dalsze żale, i kto do nas strzela. W jednym pojedynku, w jednym poczęstunku. Sterta spraw i godności, nie znajdziesz ratunku. Jest rzeczywistość, która się nie starzeje. Jak wymowna przyszłość, tylko co tu się dzieje. Jak zaobserwować coś tak bardzo kruchego. Jak znać się, i nie uciekać od tego. Ile w zanadrzu, i podrabiane ruchy. Ile prędkości, i dalsze te rozruchy. Komu odpowiedź, i wylizanie ran. Ta dalsza spowiedź, sam ją czasem mam. No więc do kłębka, wełna się cieszy. I ten materiał, on Cię pocieszy. To nie jest tak, że świat to tylko ludzie. Ale przeważne, występują w trudzie. Bo nie ma lekko na naszej planecie. Praca, i praca. Sami dobrze wiecie. A później obowiązki, które przemykają. Tak jak te wstążki, co ręce oplatają. I tak do końca, historia gubi morał. I tak bez końca, w tych luźnych wytworach. Materiał rzońca, i sprawne przekroczenia. Ktoś łokciem trąca, i te przeinaczenia. Jak wyłapać, wszystkie stany. Jak pobudzić, spływ łapany. I te trudy, i zdarzenia. Pies do budy, przekroczenia. No więc spójność, i jednostka. Obopólność, dalsza troska. No więc orient, i mnożenie. Takie sprawne, spraw tłoczenie. No więc dalej, i jedyńki. Finisz z górki, sprośne minki. No więc spółka, przeglądanie. Marzenie barda, odrobaczanie. I się składa, tak przekrawa. Ta rosza, wynik pawia. No więc zgoda, sprawozdanie. Tak w pogodach, masz pytanie. No i więcej, w dalszym pędzie. I goręcej, tu na grzędzie. W tym wytworze, słowo drogie. Poszukiwanie, staje się nałogiem. Gdzie ta rzeczywistość jest schowana. Może dorobiła się własnego kurhana. Może dorobiła się, chwili radości. Albo będzie na nowo, jedyny pościg. No to stabilnie, i to przeznaczenie. Będzie konstruktywnie, a nie przeinaczenie. Próbujesz ją złapać. Próbujesz osiągnąć. Nie wiesz tylko, jak do mety dociągnąć. Tak to jest z tą rzeczywistością. Jeden gest, zasłaniasz się innością. Jeden chrzest, i sprawozdanie długie. Było fest, a teraz nogi ma po ślubie. Uniesione, rozkraczone, co począc, wymyślić. Przedobrzone, dosolone, co się może ziszczyć. Która teoria, tutaj pasuje. Które mnożenie nie oszukuje. Jak tu dalej, i wieczna zmarzlina. Zdechłe żale, i dziadowska kolumbryna. Tak najdalej, i wiarygodne środki. Przewagi, odwagi, i majaczenie płotki. No więc do zgrai, co się tutaj rości. No więc do fazy, która nie zna litości. W jakiej przyczynie przyrzeczenie sporne. W jakiej wymianie, ruchy tak odporne. I się naciąga, mniemanie z bliska. I się przeciąga, niedowaga urwiska. W jasnych przeciągach, na stałe poluje. Wszystko na opak, ktoś go oszukuje. No więc dalej, historia bez domu. I wymiary, ale nie mów nikomu. O wzajemnym się tutaj wciąż przenikaniu. O niezmiennym tutaj wciąż dogryzaniu. Ale odpór, i wiadomość sroga. Ale zdrada, i prośby do Boga. Komu wykwit, i alegoria przecinka. Komu zwód, i powód kupidynka. No więc spójność, się dalej przejmuję. Ta przyczynowość, też ją stosuję. Wielozmianowość, a gdzie pora na spanie. Masz inaczej, wybrałeś swobodne opadanie. No więc zgroza, i połamane nuty. Tu w kołchozach, i przecinane druty. W tych mimozach, a gdzie lepiej Ci będzie. Odkrywanie świata,

jak na wiosne łabędzie. I tak dalej, wszystko jest w strumieniu. I te żale, nie znajdziesz w pocieszeniu. Żyj wytrwale, i nie przejmuj się skutkiem. Nie, niedbale. Weź paragon za wódkę. No więc zgroza, i przewrót malutkiego. W tych obozach, a co Ci do tego. W tym zastaniu, i z rzeczywistością rozstaniu. I mniemaniu. Takim sprawnym poczynaniu. A może rzeczywistość zasadzić, jak platany w ziemi. A może rzeczywistość podlewać, dobremi. Metodami, i chwilami, co służą. Żałościami i skaraniem, co dłużą. Oby do końca, i jest pocieszenie. Oby bez końca, małe strapienie. Jakoś nie możesz, mi racji przyznać. Jakoś przyciąga Cię ta mielizna. I tak bez końca, przekonywanie. I tak bez końca, to odkrywanie. A rzeczywistość masz przed oczami. Widzisz ją stale, swoimi poglądami. I o to właśnie tutaj chodzi. Te poglądy, nie mów nie szkodzi. Te nasze sądy, które przeinaczają. Jak względy, mówisz rację mają. A nie do końca tak to wygląda. A więcej zastania, i racji zażąda. Przyznania i dalszego przekazania. Poddania, i ciągłego przeglądania. Samego siebie, umysłu w potrzebie. Ciągłego stanu, jak zawód barbakanu. O co tu chodzi, i jakie przecinki. Nie mów nie szkodzi, jeśli boisz się minki. I tak w zdrze, chwila się chowa. I tak, wydrze, i boli już głowa. Do spokoju, i gracji, znowu pochowanej. Do spokojnej narracji, tak tu przekazanej. I się streszcza, przejmując, i dalej przekazuje. I obwieszcza, wtóruje, i ciągle odnajduje. W jakim wymiarze i osobliwości sprawczej. Na wielostronicowej bazie. I fakturze zdawczej. Komu jaki kolor, i dane przeznaczenie. Co tutaj się stanie, i jakie zbawienie. Tak tu odroczyć, i dalej przekonywać. Tak można kroczyć, i znowu się nazywać. Ktoś łóżko moczy, i chwile przywołuje. Ktoś płot przeskoczy, i ciągle się prawuje. A te piknik, to chyba nie po tej kolędzie. A ten śmietnik, to znajdziesz go wszędzie. I to jawne, przekroczenie. I tak sprawne, przedobrze. Komu zaświta, a komu zgaśnie. Komu kobita, na łóżku zaśnie. I tak się wita, z tym piedestałem. Dalej przekwita, staje się banałem. No i podpórka. Zmianianie wtórne. Byłaby górka. Chwile podwójne. W styku i fakcie, tak dalszym kontakcie. W kartonie zbiorczym. Wola jest i odczyt. No i zażalenia, kto je tutaj zbiera. I ta płytką kariera, wola konesera. W jakim prawidle, i smacznym powidle. W jakim rozpoznaniu, i tych chwil łapaniu. Zostaje tu z nami, naszymi Panami. Zostaje do końca, oboma końcami. W tłoku poważnym, w rozkroku odważnym. Takie przekroczenie, problemem wciąż ważnym. I się dogrywa, tak dalej zdobywa. I tak owocuje, co chwilę nazywa. Przekracza, pudłuje, coś dalej znajduje. Wygrywa, ucztuje, wiwat, dokazuje. I się nazywa, tak zgroza sukienka. I się przyzywa, z dawien dawna męka. W jakim otworze, i dalszym przekazaniu. W odmiennym borze, i niedostosowaniu. No więc te nuty, i tanie zwycięstwo. No więc złożenie, i pozostaje męstwo. W jednym odwłoku, i spraw tych toku. W tym obeznaniu, i znanym rozkroku. Oby dalej, wiarygodność sprawcza. Oby nalej, i przewrotność wydawcza. Można i trzeba, dalej się podnosić. Taka potrzeba, nie ma o co prosić. I spór ten do końca, takie przyłożenie. I chwila gorąca, wątpliwe spojrzenie. Sprawa całkiem tłąca, i mniemanie zegara. Ktoś wyniki strąca, zostaje para. Ty i rzeczywistość, i dalsze mniemanie. Całe spostrzeżenie, i wymienne zdanie. Całe pocieszenie, i stronniczość wielka. Całe zamieszanie, i pusta butelka. Komu w jakim tempie, i zawodzie srogim. Komu to przyznanie, i swą rację płodzi. W dalszym tym wychówku, i zadowoleniu małym. Sprawność w tym pochówku, i skrzywieniu stałym. Tak się to tutaj, obwieszcza bokami. Tak się przemieszcza, między kanonami. W jednym wytloku, tak sprawnym potoku. W tej koalicji, wartości i fikcji. Rzeczywistość nasza, nie przytłacza człowieka. Ta prawdziwa, ta na którą się czeka. Rzeczywistość nasza, nie rani dotkliwie. Obyś ją poznał, a nie bojaźliwie. Bo bojaźń tutaj w niczym nie pomoże. Bo walka, nie podniesie Twojego miejsca na dworze. Nie awansujesz

dzięki agresji i krzykom. Oddaj co łaska, panom kanonikom. I tak do końca, to jedno stworzenie. I tak bez końca, jedno przemierzenie. Szukanie tu prawdy, rzeczywistej kokardy. Może ją znajdziesz. Pamiętaj, bądź twardy. Nie rozklejaj się, przy słowach piosenki. Słowo buduje, nie są to męki. Słowo stosuje i jest dla Ciebie. Abyś zrozumiał, a nie o czerstwym chlebie. Abyś usłyszał, i tak pozostanie. Prawdziwe życie, to nie tylko oglądanie.

**Wiersz inspirowany utworem „Litania”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, koncert 1990.**

Z tego

Mowa odciętych głów
Co niesie się wokół
Kałabania słów
Co przemieszcza się zdrowo

W piedestale zwrotek
Niewiele umiemy
W historii zawrotek
Tak rozpoczniemy

Umiemy się spóźnić
I sensu zapomnieć
Umiemy wciąż bluźnić
I od kęsu nie zmańdrzeć

W tym wytłoku parszywym
Niewiele się dalej znamy
Na kontroli tego taktu
Co chwila zapominamy

I ten statek okrutny
Co przez burty wyrzuca
I ten umysł, tak butny
Worki z piaskiem przerzuca

W tej melodii wątpliwej
Kęs kęsem zastępujemy
W tej poźodze zdradliwej
Sami nie wiemy, czego chcemy

I tak do końca świata
Rozmowa zdradliwa
I tak świat wariata
Ta historia ckliwa

Oby do końca
Oby ktoś wysłuchał
Oby jeden obrońca
Szkoda swego brzucha

I ta miara jedności
Tak bardzo przegniłej
I tak zwane litości
W anegdocie sonej

Klei się, skleja
Ratować próbuje
A Ty ten jedyny
Świat Cię oszukuje

Albo Ty, jego
Co dobrego z tego
Wszyscy giną
Nie mamy nic z tego

**Wiersz inspirowany utworem „Encore, jeszcze raz”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, koncert 1990.**

Do końca

Stolik w stolik
Jedno przeznaczenie
Zbity słoik
I sprawne przestawienie

Ktoś patrzy, klaszcze
Co mi to da
Ktoś skacze, trzaska
Ten zapach psa

I te ruchy

Co zdają się zanosić
I te brzuchy
Co o dokładkę wolą prosić

Wiadomość jedna
Odczytana
Wydajność zwawa
Przełączana
Do końca świata
Jedno słowo drogie
Kipiel wariata
I nazwiesz to nałogiem

Do odgarnienia
Strony i przewiny
To efekt cienia
I wszystkie moje winy

I sprawia się
Tak tu odnajduje
Drogę zastawia
I wciąż mnie prowokuje

W widoku jasnym
Odgarnięte stragany
W kpinie trzaski
I wynik bitwy nieznany

Do końca
Za mną nie idź
Do końca
Za mną nie płacz

Bez końca
Ze mną płacze
Tu końca
Nie zobaczę

I powtórz
Słowo drogie
Co pozostanie
Nałogiem

Jeszcze raz

Encore
Jeszcze raz

**Wiersz inspirowany utworem „Katyń”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, koncert 1990.**

Zgodność

W tym katyńskim lasku
Krew dusi o brzasku
W tym zamiarze troski
Nieczułej beztroski

Wolność tak upadła
I dalej się zwija
Wolność wolność skradła
I martwych dobija

Komu w tym wykwiecie
Spotkać się powoli
Komu w tej mieliźnie
Opisie niedoli

Szura, syczy, zgrzyta
I chwałę morduje
Chwila to zatruta
Człowieka oszukuje

I tak się zanosi
W tej chwale wątpliwej
I tak ją przenosi
W uczciwości pamiętliwej

Zdarność i czyn
Tak w polaka wymierzony
Bateria tych min
Koalicjant splamiony

I do dna
Skutku i przeznaczenia
I tak gna

Orbita tego jelenia

Komu wielkie skały
I nikła przezorność
Plan był doskonały
Pamięć, to nie zgodność

**Wiersz inspirowany utworem „Barykada (Śmierć Baczyńskiego)”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, koncert 1990.**

Ślad

Planeta krwi
Się tak wyciera
Opowiedz mi
Śpiew kawalera

Śpiew o tych co zniknęli
Choć wiele do powiedzenia mieli
Śpiew o tych, co się rości
I chwil, tych, pełnych litości

Nagroda, zgoda
Nieunikniona
Już trzymam mocno
W swych ramionach

Nie podzielę się, nie oddam jej
Zgody, co wini, więc się chwiej
Zgody co raczy i przenika
Zgody co robi ze mnie niewolnika

I sława, co na murach pisze
Poprawa, idę przejrzeć kliszę
I sława, co unosi się
I nie rozpozna, co jest złe

Do końca, tak chwile strącone
Bez końca, tak już uwielbione
I momenty, które liczą się
Te chwile, chwycą duszę tę

I w górę, w głąb
Uniosą ją
I w chmurę, stąd
Przenoszą mnie

I widzę świat ten krwi
Z góry
I słyszę, co mi mówią
Chmury

O tych, co wiele tak oddali
O miłości, dla której trwali
I zrozumieli, sens i takt
Został po nich trwały ślad

**Wiersz inspirowany utworem „Czołg”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, koncert 1990.**

Kulki

Gruzy i ruiny
Tak tu zostawione
Walki powstańcze
Już do snu utulone

I te zagrody
Po co zamknięte
I te swobody
Dalej nie tknięte

Cieszy się wróg
I coś tu zbija
Śmiesz go cud
I flagę tą zwija

Dlaczego chcieli
Po co musieli
Dlaczego znali
I się za walkę wzięli

A teraz cisza

I przeczekanie
I ta stara klisza
Nowe wyzwanie

W tej zwłoce opór
Który wolał spać
W ten sukience kłopot
Który chciał się dać

I tylko te wichry srogie
I tylko, zbieramy załogę
Wróg myśli że uśpił nas już
A my zlepiamy w kulki kurz

**Wiersz inspirowany utworem „Rozbite oddziały”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, koncert 1990.**

Źródło

Kłęska
Co wybałusza gały
I śmiech
Co wydaje się być owdowiały

Te spory
Co muszą, albo tylko mogą
Otwory
Co już Tobie tu nie pomogą

I wartość, w zanadrzu
Tak się bardzo ściska
I strojność w powijkach
Liczy na igrzyska

W tym rytmie oddziały
Z dała, rozbitego
W tej sitwie układów
Nieznana z dobrego

I składa się, upadł
Nogi bolą całe

I z dała, czeladzie
Chwile przewracane

Kto zyskał, kto stracił
Na tej hańbie srogiej
Kto tu się wzbogacił
I zrzucił ciężar na nogę

Do domu daleko
A oddział rozbity
Już pod inną flagą
Do podpisania kwity

Ale te zawody
I dalsze marzenia
O powrocie do domu
O odnalezieniu strumienia

Co bije
I gasi pragnienie stłumione
Co żyje
I docenia, te chwile strudzone

**Wiersz inspirowany utworem „Mury”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, koncert 1990.**

Chwila

Mury upadły
Co za wstyd
I się rozpadły
Każdy znikł

Co to zostało
Co zostać miało
Co się zmieniło
I odrodziło

Mury upadły
Kto też znikł
Na głowę spadły

Nie zrozumie nikt

Po co te twory
Po co roztwory
Wiadome poziomy
Historii człony

Mury upadły
Jaka gra
Murów już nie ma
Powiedz, Pa

I ile żłobień
I ile grodzień
Wariacji strojnych
Chwil tak dostojnych

Mury upadły
Co za szyk
Był odpowiedni
No i znikł

Taka wygoda
Dobra pogoda
Przeszkadza prędko
Jak połów wędką

Mury upadły
Zostałeś sam
Wszystkie zakłady
I piękny kram

I koniec szyku
Koniec uniku
Poznałeś prawdę
Wiesz jak żyć, każde

Momenty i chwile
Życia te miłe
Mury upadły
Tylko na chwilę

**Wiersz inspirowany utworem „Zmartwychwstanie Mandelstama”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, koncert 1990.**

Brak pocieszenia

Obozy otwarte
Tu poetów wielu
Jak chwile rozdarte
A wiedzących zero

W obozie drabina
I się dobrze trzyma
Szczebel dla każdego
To taka kraina

Ten stój obozowy
Poety wytartego
Takie to rozmowy
Nie zrozumiesz niczego

I te zdarte łąty
Złowrogie pragnienia
I te stare chaty
Wysrane marzenia

Motłoch wodę chlusta
Się odbiera słowo
Została kapusta
Będzie kolorowo

I ten obozowy
Cyrulik zaparte
Chciałby, ile może
Wszystko już podparte

Komu więcej dzemu
Komu odroczenie
Masz wiarę i monstrancje
Wieczne pocieszenie

W tym łyk tu ołowiu
Ołów bardzo drogi
Bo jeden drugiemu

Podorabiał rogi

I tak Ci poeci
Kłębą się bez skutku
Obozowe wiersze
A wokół chłód tu

I tak na spełnienie
Marne pocieszenie
Zostali na skraju
Powstał na życzenie

I w nowym życiu
Nie wie co ma począć
Kolejny Mandelsztam
Wielki kamień tocząc

Kamień za ciężki
Żywot zbyt drogi
Ołów, był już tańszy
Brak pocieszenia srogi

**Wiersz inspirowany utworem „Źródło”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, koncert 1990.**

Widzący

Źródło które wybija
Kod do domofonu
Ktoś talerze rozbija
Ewenement w domu

Co to za rozruchy
Co to za znaczenie
Zostały tylko bezruchy
I martwe sprzymierzenie

Komu zdalne efekty
I znane chwili defekty
Komu odmiany tych przyczyn
I wymiary domowej kotwicy

Jakie znaczenie obmierzłe
I jakie wyczekane
Chwile całkiem już zwięzłe
Dobrze tu doprawiane

Są też wybicia
Całkiem przypadkowe
Mania przyszłego życia
Chwile wyjątkowe

I te sprawy donosów
Niewidzialnych tych głosów
Chowają się w ryszunku
Częściowym poczęstunku

I tak do końca
Źródło z nami zostanie
I ta bez końca
To Twoje drugie śniadanie

Smak źródła ożywi
Albo twarz Twoją skrzywi
Wypełni Cię jasnością
A wokół nieżywi

Jeden żyjący
Jeden tak pachnący
Tym co niezaprzeczalne
Ten, na wieki, widzący

**Wiersz inspirowany utworem „Walka Jakuba z aniołem”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, koncert 1990.**

Życie

Podnieś rękę
Na ojczyznę
Tak smakuje
Odbierz bliznę

Podnieś rękę
Tu na Pana
Będzie skowyt
Jątrząca się rana

Podnieś rękę
Na swą żonę
A zobaczysz
Jak sam toniesz

I ta ręka
Podniesiona
Na siebie samego
Kogo ramiona

I ta sława
Co się rości
Ta postawa
Nie zazdrości

Ile więcej
I jedynek
Gdzie goręcej
Będzie rynek

Wytłoczyny
Tu zostały
Jawne kpiny
Się dostały

Wartość sroga
I postawa
Tonie w nałogach
Nie zabawa

I ten szkopuł
Co donosi
Należności
Ci przynosi

Każda walka
Boli srogo
Niewygodnie
Pod podłogą

Puść więc wroga
Zastoń szyję
Oddaj pokłon
Sprawdź czy żyję

Bo to życie
Upaść trzeba
Ale przestać
Karmy nie dać

Nie dokarmiać
Tego złego
Co zasłania
Coś dobrego

I tak zostać
W przekonaniu
Życiu sprostać
Tak w zadaniu

**Wiersz inspirowany utworem „Birkenau”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, koncert 1991.**

Wartości

W tym zetknięciu
I zranieniu
Bram zamknięciu
Przenoszeniu

Ciężka praca
I zgryzota
Marna płaca
Tak w kłopotach

Każdy obóz
Swe zasady
Każda strona
Swoje zdrady

I się nosi
Tak przytyka
I zanosi
Nos zatyka

Wątkość, ster
I ten rachunek
Wartość zer
I opatrunek

Swoje weźmie
I wynosi
Wszędzie przejdzie
I przynosi

Słowo w zgraniu
Dokładaniu
Tak w naturze
Dalszym braniu

I zgryzoty
Obiekt twórczy
I marnoty
Głos odtwórczy

Śmierć się cieszy
Bo znajduje
Wariant sporny
Odnajduje

I tak koniec
Komin, śmiech
To go cieszy
Bo żeś zdechł

**Wiersz inspirowany utworem „Osły i ludzie”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, koncert 1991.**

Przywołanie

I ten wykwit

Co się donosi
I ten zachwyty
Co znowu prosi

Oślicy kwik
Czy to na pewno
Był człowiek i znikł
Zostało berto

I te zaimki
Co się odnoszą
Te przymiotniki
Radość przynoszą

W wykwiwintnej kuchni
Obstaje starszy
Weź proszę puchnij
Głos to rozdarty

I te mecyje
Co się nadaje
Chwile i żale
Ktoś się przydaje

I zależności
Komuś, dla kogoś
W ramach inność
W wykroku Rodos

Wikt, i ta spacja
Odmienne stany
Chwilowa narracja
I Barbakany

A osioł się cieszy
I nie stresuje
Kto inny grzeszy
Ten co go przywołuje

**Wiersz inspirowany utworem „Starzejesz się, stary”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, koncert 1991.**

Korzenie

Starzejesz się, Stary
Odmienność w jedynkach
Starzejesz się, Stary
I mądrość w przyimkach

Starzejesz się, Stary
Ta żółć, katarynka
Starzejesz się, Stary
I wąta dziewczynka

W tym rzędzie
Przygrany
Tak będzie
Schowany

I wąłość przybędzie
I w dalszym rozpędzie
Odmiana przechodnia
I wtórność, pochodnia

Starzejesz się, Stary
I co Ci przyjdzie
Starzejesz się, Stary
W tej pustej izbie

Do broni i chwały
Spojrzał oniemiały
Do storni, przemiły
I Bóg, będzie chwili

Dziękował wciąż, ciągle
I trochę przeciągle
W modlitwie do siebie
W tym marnym pogrzebie

Starzejesz się, Stary
I te tu dolary
Po co Ci one
Pokrętne to czary

I wykwit jedności

Tej jednej starości
I zmiana zasady
Są Twoje roszady

Starzejesz się, Stary
I to się nie zmieni
Starzejesz się, Stary
Wróć do korzeni

**Wiersz inspirowany utworem „Błędy wróżbitów”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, koncert 1991.**

Sedno

Wróżbita próbuje
Tak skutek skutkuje
I jego wątpliwości
W ramach wspaniałości

Ta droga zielona
Słabo oświetlona
To życie okrutne
I wróżby te smutne

W tej jednej całości
W wymianie ilości
I sprawa przeżyta
I droga przebyta

Do końca tu tchnienia
I odwyk ramienia
Do strony ze słońcem
I ważne dwa końce

Wyniki, i sprawy
Ale nie dla zabawy
Odmiany i racje
Wytworne wakacje

Od wróżb tych chwalebnych
Od nocy przebiegłych
I racja na stosie
Się pławi w kokosie

Do sznurka, jest mętlik
Wiewiórka i śmietnik
A wróżba wskazana
Cichutko wyznana

Że koniec jest bliski
I czeka, nie niski
Nikt się nie odgoni
Nikt czasu nie przegoni

I dobrze, że chwała
I marność, ta mała
Została, bo chciała
Na lepsze się zmieniała

I trudzi się marnie
I skłania, owalnie
Ta owa wróżebna
Od słowa, do sedna

**Wiersz inspirowany utworem „Jan Kochanowski”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, koncert 1993.**

Lasy

Miodu ciągle brakuje
I chwila co oszukuje
Smakuje już jak złoto
Bo pochyla się kłopotom

I te wątle inności
Wszystko w ramach zarośli
I odmienne te stany
Kochanowski pochowany

Kto go wspomni wątpliwie
Kto przypomni tak ckliwie
W jednej sprawnej zasadzie
W odbieranej tej zdradzie

I nicości odległe

Odmienności te względne
I przybory do srania
I sranie bez gadania

Wytwór wielce uniostry
Same głąby i osły
A erudycja w dziennikach
Lepiej posłuchaj chomika
No i dobrze tak znany
Motyw tu odtwarzany
No i zwroty i funkcje
Czas na coroczną punkcję

Po co warty i straty
Po co biegają wariaty
I te chmury ospałe
I za stołem, ja chwale

Wytłok tych dóbr i idei
Świadomość, niedzielnej kniei
I wariacje powtórzeń
Te historie wyburzeń

Tak, Kochanowski wiedział
Dlatego spokojnie siedział
I dwór, i te zwyczaje
A ja chyba odstaje

Tak, Kochanowski wiedział
I w wartościach ten przedział
Sycił się miarą radości
A Ty sobie possij

Kciuk co od wiary odpada
Kciuk, co już się nie składa
Czeka na lepsze czasy
Aż spłoną wszystkie lasy

Kciuk co od wiary odpada
Kciuk, co już się nie składa
Czeka na lepsze czasy
Aż spłoną wszystkie lasy

**Wiersz inspirowany utworem „Zbigniewowi Herbertowi”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, koncert 1993.**

Prze-i-(z)naczenia

Neron na piedestale
Aureliusza nikt nie chce słuchać
Wiem to doskonale
Jak ciałem trzeba poruszać

W pogardzie gawieź cierpi
I chełpi się zwycięstwem
Wszystko na jedną kartę
Nie nazwiesz tego męstwem

I jednostajne stany
Będziesz miał swoją godność
O ile jej nie sprzedasz
To się nazywa mądrość

Wyniki, w tym uniku
I sprawy wielkiej wagi
Już serca są w paśniku
Krańce to niepowagi

I zdarza się upomnieć
Taki materiał srogi
Te chwile niedociągnięć
Systemy te i nałogi

Jak zgrywa się z kontaktu
Poluje i wali o ziemię
Nie doczekam się tutaj taktu
Jest to wciąż dzikie plemię

I zgrozy piedestałów
Drugi wie wiele więcej
Co masz, szybko nałóż
Bo robi się goręcej

Tak gnać pod górę ośła
Stolice, są i przepiękne
Tak wodę swą doniosta

I oczy jej ciągle piękne

Na wytwór tych tu znaczeń
Wartość się chowa w ogródku
Parszywość ciągle płacze
Nie doczeka się wymiernego skutku

I złocień te maszyny
Śmieją się z Ciebie marnie
Widoczne popeliny
Kto pierwszy ten dopadnie

Ka końcu droga sroga
Widok co nie dopomina się znaczeń
Wartości są u Boga
A nie w stosach tu przeinaczeń

**Wiersz inspirowany utworem „Karzeł”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, okres stanu wojennego.**

Zwyczaj

Wiwat zgroza
I przeinaczenia
Tu w tych płozach
I tanich zbawieniach

Tu w obozach
I obozowa nuta
Karła pieśń
W za dużych butach

Odbiory dosadne
I przesady obrane
Wyniki kontekstów
I chwały przerabiane

W tym tu zwyczaj
Ciągle na pierwszym planie
Swoje nałoż
Niech jednym pozostanie

Karla pieśń
I wartość zwyczajów
Swoje nieś
I mądrość obyczajów

Wortale słów
Tak ciągle zaczynają
Kaligrafia głów
I dalej się nadają

Do końca zwycięzcy
I chwila przezorna
Tacy to są męscy
W obronie, to zbrodnia

Walka na przechwałki
I dalej zostaje
To nie moje sprawki
Życie jest zwyczajem

**Wiersz inspirowany utworem „Pieśń o śnie”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, nagranie 1982-1983.**

Przeinaczenie

Wiwat koalicja zbrojna
Ten sen i noc niespokojna
Jak tlen, i jego odruchy
Wytarte już wszystkie brzuchy

W tym śnie, zaniedbanie goni
Ktoś przed swoim cieniem stroni
Ktoś nabiera rozpędu
Wiadomość, o smaku pędu

No więc odwrotność
I sprawa krzywcza
Ta krótkowzroczność
I mina ozywca

Jak się zakłada
I co dalej się składa
Jak donosi
I o co ciągle prosi

W rytmie pociągnięć
I błogich stanów
Styl niedociągnięć
I starych kurhanów

Trzeba odwrotnie
I moje marzenia
Wszystkie kłopoty
I ich ziszczenia

Oby do celu
Ta wiadomość sroga
Jak jeden z wielu
W kolejce do Boga

Jak, dalsze nie rób
I stosuj się do sprawy
Swoje przerób
Tylko w ramach zabawy

I te chichoty
Sennych zwyczajów
I dalsze psoty,
Ale na siebie zarób

W rytm głupoty,
I skrajnych interesów
Masz stan ten psoty
I zbitych wciąż kretesów

Oby do kłębka
Wełna się cieszy
I tak misternie
Druty pocieszy

Oby do spodu
W sennym marzeniu
Masz swe powody
W przeinaczeniu

**Wiersz inspirowany utworem „A my nie chcemy uciekać stąd”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, nagranie 1982-1983.**

Ostatnie namaszczenie

Płonie życie
Należycie
I w skrytości
To przeżycie

Jak tak można
Ile dobiec
Gdzie nabożna
I spis owiec

Gdzie gruchnęło
Z jakich przyczyn
Tak stanęło
Zostałeś z niczym

Ta dziedzina
Odpowiedzialność
I przyczyna
Pełna zdalność

Ktoś tak musi
Się udusi
Ktoś wybierał
Się rozbierał

I tak inkszość
W tym markecie
Bierzcie
Co i jak chcecie

No więc zdrada
Tu samego
Siebie jednego
Podpalonego

No więc zawiść
I smolenie
To ostatnie
Namaszczenie

**Wiersz inspirowany utworem „Kwestia odwagi”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, nagranie koncert 1993.**

Atrament

Żyj tak
Abyś wiedział po co
Tkwij tak
Spacerując nocą

Czy chwil
Złych nie przybędzie
Czy żył
Jak na państwowej grzędzie

No cóż
Zabawki trzeba zbierać
To nóż
I chwile te otwierać

Przez nów
Stare anegdoty
Ten znów
I te jego bojowe trykoty

W wariacji
Spustów i pociągnięć
W narracji
Lekkich niedociągnięć

Się bije
I chwila nie domaga
Nie żyje
Taka to przewaga

I stroje

Co odpowiedzieć umią
I zbroje
Co arsenały tłumią

W wyborze
Tylko popiół i diament
Tej sforze
Odpowiedni atrament

**Wiersz inspirowany utworem „Kazimierz Wierzyński”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Wartownia na zapalkach

Zgubić to co wątle
I o wyrok wnioskuje
Historie porządne
Ktoś je przeszukuje

W wykwiecie tak nie raz
Znów się mania szerzy
Wolność kanoniera
W dalekiej rubieży

I ten na sygnał
Znów wnioskuje przestrzał
Marionetek sygnet
A Pan tu nie stał

I na zielono
Ściany pomalowane
Wiele zrobiono
Chwile rozwalane
W tym samym cyrku
Koło nakreślone
Wymiany przygód
Będzie odgadnione

W dalszym przeglądzie
Pozostaje upór
Gdzie tu ten raj

Chwila ciężkich butów

Dla alegorii,
Tańcować przestanę
W czystej teorii
Będzie przeglądane

Żeby się skończyło
Już dalej nie było
Żeby potrafiło
I tu się ziściło

**Wiersz inspirowany utworem „Autoportret Witkacego”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Autoportret upartego

W tym wyroku
Jednostronnym
I uroku
Tak powolnym

Szyję zaszyję
Kości wyostrzę
Słowo niczyje
Sprawne, ale prostsze

I się, ufać do rana
I się, mieć jak szampana
Zrobić co powierzono
Utknąć jak naznaczono

Tak się zbiera medale
Chwile i dalsze żale
Tak odbiera ojczyźnie
Co już zna doskonale

Więc zachodzi ten głupiec
Wiec podchodzi w chałupie
Zgroza, w wąwozach
Zachodząca poza

I jak Bierut napiszę
I jak szczerup zaznaczę
Jak długo trzeba jeszcze
W samotności płaczę

No i odwłok zwyczajny
Tak więc strojny, jadalny
I w tym tu dalej stanie
Będzie posprzątane

W wygodzie i obrządku
W utajnionym porządku
Okoliczność sprawcza
Tak bardzo tu zdawcza

Mam prawo wyboru
To nie sprawa honoru
Ale wiecznej kontroli
I wolnej samowoli

Więc pod drzewem upadnę
Więc pod drzewem przepadnę
Zapamiętają żyda
Co zobaczył Norwida

**Wiersz inspirowany utworem „Rymowanka z za grobu, czyli piosenka nie bez racji z racji
ekshumacji”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Podziały

O zagrobie
I marnej przyczynie
Wszystko darowane już
Wątłej dziewczynie

I chwile i dziadki
Dalsze przypadki
I słoje i doje
Ja się nie boje

Gdzie spocząć
Jak wytrzeć
Gdzie spojrzeć
I kwitnieć

Obsunąć kamienie
Wartości i brzemię
Tak do całości
I ja się nie zmienię

Bo ja, jak i ona
Kto nas tu pokona
Bo ja, po swojemu
Nie oddam drugiemu

I style, pańszczyzny
I kije, te blizny
Odwroty i stany
Będziesz pogrzebany

Wykopią, przepatrzą
Dokopią, i zaczną
Historię rujnować
Jak się tu zachować

Na wątrość jedynek
Ten spór katarynek
I chłosta dokładna
Tak bardzo przykładna

Do frontu daleko
Do kontu, nieś mleko
Tak zwykle, zwyczajnie
Całkiem namacalnie

I Hitler też pościł
I nie ma litości
Dla tych którzy byli
Z robakiem się podzielili

**Wiersz inspirowany utworem „Samobójstwo Jesienina”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Para psów

Głębokie rany
Od słów tych pisania
Wątek nieznany
Będzie odgradzana

Sprawa i żerdź
Tak kątem schowana
Niechybna śmierć
Już tu zapraszana

No więc podziały
I sprawiedliwość tryska
Na marne ściany
I te całe domiska

Na wyrwy w smogu
I skażeniu czystką
Tak bez powodu
Mógłbym być komunistą

Jak świadomość zdrowa
I chorobliwa ręka
Jak przekorność śmiercią
Zostaje udręka

I miód pitny
Co się skończył lać
Nie ma jak zakończenie
Nie ma co się go bać

**Wiersz inspirowany utworem „Urodziny”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Wycofka

Dwadzieścia pięć lat

I na sobie tyle szmat
Dwadzieścia pięć lat
A świat mówi, szach i mat

Komu strącenie
To nadwątlenie
Komu odporność
Ta wielka zbrodność

W wyniku uderzeń
I starych szmat
W wyniku potwierdzeń
Nieleczonych wad

Tak staje się śmiały
I chwili umykam
Materiał niedbały
No i w końcu znikam

Odwroty nie służą
Zakończy się kałużą
Odpychy nie dają
Wcale się nie przydają

I dudni, i dudni
Konglomerat zgód
Poczuł, doświadczył
Został tylko chłód

I skwierczy, i pali
Komu się świat wali
To orka, to znoje
Ten chłód który pali

I koniec i koniec
Nie zobaczą mnie
Nie przegram, nie wygram
Wycofałem się

**Wiersz inspirowany utworem „Przypowieść prawdziwa o szaliku”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Ochrona

Szalik, co widział niemało
Ile się wydarzyło, ile się zdawało
Tysiąc pochodni, i szerp wielki
W tej monotonii stłuczone butelki

I zakłady, koło kogo stoją
I przykłady, czego się nie boją
Wątpliwości, komu deszczu struga
I inności, noc jeszcze przecież długa

I te wszystkie mądrości, mógłbym chyba przysiąc
I te odmiany, jest ich chyba z tysiąc
Tak cicho gadają, i potakują
Tak zawsze końca tutaj oczekują

No i można, i trzeba, te koleje losów
Szalika jednego, wokół pełno stosów
Dnia tego pewnego, co odbierał strumień
Historii jednego, drugiego nie umiem

I w zanadrzu bronie, daremne strzelanie
Ja Cię nie osłonię, szalik ma zakładanie
Nie odeprę niemocy, która zewsząd tryska
Wiadomość zakodowana, do pana ministra

Czarci rząd, i historie chwiejne
Możliwe strony, i dni pełne
Możliwe brygady, o szalik się starają
Lecz w tym ferworze, niechący go rozrywają

I taka szalika grobowa piosenka
Nikt nie powiedział, że życie to nie męka
I ciągłe starania, kto się dziś obroni
I za dużo gadania, mądry ciszę chroni

**Wiersz inspirowany utworem „Dylemat”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Po cichu

Ten młody chłopak doskonały
Nie w głowie same dyrdymały
A szkopał jak uwolnić świat
Polskie to plemię, chłopak brat

I składa ręce, tak na broni
I nigdy więcej, nie odgoni
I szybko, prędzej trzeba jeść
I swoje brzemię dalej nieść

To słowo jedno spośród wielu
To odpowiedzialność, przyjacielu
Gdzie strzelać, i jako kto
Już dawno namierzone zło

Tylko czy trafi się przynęta
Czy odpowiednia jest zachęta
Ideologiczna w głowie gra
Co kto ma, i komu co da

Tak zdania zamienione w czyny
Idea przywarła bez przyczyny
Każda jednak do śmierci prowadzi
Kto z sąsiadów mniej nam tu wadzi

I zbrojne zbroje jak okład położony
I w łóżku tonie, a mógł być pogłaskany
I noc wciągnęła go w swoją grę
Tak chłopak do końca, nie bał się

Tylko posterunek, i rac odpalenie
Ten poczęstunek, a nie zwykłe brodzenie
Było i zdało się powiadać że
Życie zawsze po cichu, umierać chce

**Wiersz inspirowany utworem „Przysięga”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Nie giń

Pozbawieni prawa
To nie jest zabawa
I ta żerdź koślawa
Kostucha kulawa

Komu przyjdzie przyjąć
Komu oddać dziatki
Jak się ustrzec błędu
I jakie wypadki

Stroniły od sądu
Na latorośl młodą
Goniły przygodnie
Na decyzję srogą

I tak się widzi
Co było, zostało
I nie dowidzi
Co właściwie się stało

I okop przekuty
I ściągnięta maska
I serwis wysnuty
Na oko przepaska

Jak wygonić diabła
Co się zadomowił
Kula z parapetu spadła
Będzie chyba łowił

I dyskretne znaczenia
Folia na twarz siną
I moje przeznaczenia
Ci co prawem, nie zginą

**Wiersz inspirowany utworem „Nie mogę spać”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Drugie życie

Nie mogę spać
Sen sznury zrywa
Nie mogę spać
I mnie porywa

Nie mogę spać
Takie niesienie
Nie mogę spać
To przywłaszczenie

I drogo sprawy podrobione
I te nastawy, nie strącone
Co powie, komu, no i jak
Nie mogę spać, nie mogę spać

I koszyk ręki, ogrodzony
I wazon chiński nie strącony
Z wiarą przodków nie ma się co bać
Nie mogę spać, nie mogę spać

I te inwazje, między nami
I dzikie strony, obrotami
Wiara wygodna, na prawdziwe
I wokół wszystko takie chciwe

Nastawy mnogo i dyskretnie
Wywiady, może też być szpetnie
Nie mogę spać, nie mogę spać
Kto śpi, sen musi trwać

Bo ten kto śpi
Nie budzi się
Bo ten kto śpi
Zna piosnkę tę

Że sen wydatny
I tak chciwy
Że sen przepastny
I prawdziwy

Nie wolno spać
Nie wolno spać

Drugie życie
Nie może wstać

**Wiersz inspirowany utworem „Targ”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Kupcy

Ten targ to zbrodnia
Znowu ktoś wylicza
Wiadomość chłodna
Opcja zakotwicza

Się wnosi, syci
Dalej tu wnioskuje
Moje życie, błahe
Mnie tu oszukuje

I spody, wolne
Znowu tak obstają
Rozwody, zdolne
Znowu się przydają

I zdolność, sprawcza
Komu komitywa
Przeźroczyta, warstwa
Ta w imperatywach

I słowo, człowiek
Ile jeszcze znaczy
Bojowo, więzień
Ale wciąż majaczy

Że wartość, cena
Jego piedestałów
Że martwa, arena
Tych dalszych banałów

I siorbie, słucha
Na kim się wzoruje
Ta, zawierucha

Kupców oszukuje

**Wiersz inspirowany utworem „Robinson Cruoe”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Tonacja

W tych zawodach, zostawiony
Uszy po sobie, wzrok spuszczone
W zawodach tych, kto jest tym
Człowiekiem dobrym, no i złym

Się sprawdza, przepowiednia stara
Odmienność losu i fujara
Zaznacza osobowość mi
Różną, że aż już do krwi

Wyniki sprawnych malwersacji
Pomniki przyrody, tej akacji
Wiadomość w butelce i spełnienie
Odmienna droga, pocieszenie

Ci ludzie, co zjadają takich jak ja
Ci ludzie, roni się sama łza
W obłudzie, sprzeniewierzenie boże
Paskudzie, i nic tu nie pomoże

A może uratować, jednego z nich
Tych powielanych, może Zbych
Tych przyciskanych i zjadanych
Będzie też kompan, moje plany

I tak się sprawdza, ratunek ten
Jeden wybawca, stado ciem
I żyje człowiek, z rąk im wydarty
I tworzy, nowe życia karty

Dziękuję, mówi, że życie ma
Nowe, jak zwykle na dwa
Głowę, na miejscu i poziomie
Zrozumiał szanse, w odpowiednim tonie

**Wiersz inspirowany utworem „Teza Don Kichota”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Kot co wlaźł na drzewo

Z pragnień rodzi ideały
Człowiek kłótniwy, człowiek mały
I te zawody, w pchaniu wózka
To nie na lody, to nie podwózka

I się tak szarpie, złości wściekle
I życie marne, dalej rzeknę
W wspomnieniach cały, urojony
Jak szablą jakąś, ugodzony

Wieści świata radosną nowinę
Przeinacza, i ma to za przyczynę
Nie przekracza, bo woli wątpić
Taka praca, można zastąpić

I te świerki, tutaj wokoło
Cynaderki, już się tu szkolą
W oddawaniu, i chwil przeniku
W przenikaniu, chwilowym uniku

I tak do końca, wartości morał
I tak bez końca, obroża chora
W wiadomym smyku, i przenikaniu
Tak tu w uniku, jedynym zdaniu

Pragnienia rzeczą, dosyć już mamy
Nie chcemy być dłużej pragnieniami
Teoria czy praktyka, kto tu umyka
To kot, zawsze na drzewo zmyka

**Wiersz inspirowany utworem „Ciężki deszcz”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Poszukiwania

I ten deszcz
Co się zmienia
Dalej precz
Ciężka ziemia

Co żeś widział
Oczy wciąż grzmiące
Co żeś słyszał
Chwile pachnące

Co powiedziało
O co chodziło
Czy oniemiało
Czy nowe zrodziło

I te muskuły
Prężone stale
I te piguły
Na wszelkie żale

Słuchać nie trzeba
Pozostają świadki
Myśleć też nie
Są inne wypadki

Głodzić swą duszę
Taki ten minerał
Nic już nie muszę
Ktoś inny wybierał

Wybór dokonany
Rachunek uznany
Ciężki deszcz na placach
I beczą barany

Co pomoże
Kto rękę wystawi
Tak nadciąga
Ten co nas tu zbawi

A może to farsa
I minioną chwila
A może wytarta
Długo będzie żyła

Dziedzina i konflikt
Ten ponowiony
Kto był ostatni
A kto odnaleziony

**Wiersz inspirowany utworem „Szlana góra”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Wszędzie

W szklanej górze
Tu ukryte
Wspaniałości
W tym zachwycie

Tak obdarte
Portki krzywe
Nienatarte
Pamiętliwe

I się dziwi
Dziad i zaczyn
Jak tu dużo
Góra znaczy

I dowodzi
W swej ruderze
Że przychodzi
W helikopterze

I przewodzi
W marnym sosie
Poszukiwacz
O cichym głosie

Jak zrozumieć
To otwarcie
Szlana góra
I jej wsparcie

Ten zdobędzie
Sława będzie
Szlana góra
Rośnie wszędzie

**Wiersz inspirowany utworem „Przygodowy film o pisaniu nocą”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Dokonanie

Nocna wyprawa
Słów marnych strawa
I dalsze inkszości
Zależne od ilości

I tak się zbiera
Komnata otwiera
I tak przekonuje
Co raz wynajduje

I Rubens co ciała
Układa w banałach
I zdrajca wygnany
Jego wielkie plany

Nie śmierci się bać
A śmierć tą rokować
Nie ważne, czy wstać
Byleby się schować

Przed życiem zebrany
Tysiącem pisany
Przed szlakiem okrutnym
I w wolności butnym

Zagadka gdzie ślimak
I dom jednaki
Wygrana gdzie człowiek
Jego pomysł taki

Do końca, tym schodem

Pozostałość dawna
Byłoby rozchodem
I wiarygodność marna

Już świta, już świta
Co się właśnie stało
Przekwita, przekwita
Moją podróż dokonało

**Wiersz inspirowany utworem „Ballada czarno-biała”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Maślaność wykluczona

Móc widzieć jasność
Po co została
Móc widzieć ciemność
Zagwozdka mała

I ta odporność
Wśród jedynek
I ta przezorność
Tych dziewczynek

No dalej racja
Kontrybucja
Taka na stacjach
Rewolucja

I głosi i rzecze
Ballada sporna
Kto mocny, nie przeczę
Droga wymowna

I zatrask co sine
Wieczne ma narzędzie
Naprawdę nie zginę
Podpisane wszędzie

I mówi, i rości

Dalej ma nadzieję
I głośi, i nosi
Co się tutaj dzieje

Widzieć przeszkody
I dalsze piedestały
Jak skok do wody
Marne te banały

Czarno- biały obraz
Kolorem nie szasta
Czarno-białe życie
Bez dodatku masła

**Wiersz inspirowany utworem „Goryle”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Traf (niekoniecznie ślepy)

W tym wyjątku
Goryl uznany
Dla porządku
Osobno trzymany

I te wycieczki
Co godność przywożą
I te poprzeczki
Pod nogi, podłożą

I jest, dalsza
Ewolucja sporna
I chrzest,
Mania wielce dojna

Kon-test,
I wyrok odrobiony
Wal fest
Sentyment, obie strony

I chwile

Co zdały się przedobrzyć
Nie mile
Tak zęby tutaj ostrzyć

Przewile,
I głosy odbierane
Pochyle
Ale zgodnie z planem

Pigmeje papier odbierają
Się sieje, nawet się nie znają
Złodzieje, skrajnych fotografii
Goryla, zaraz tutaj trafi

**Wiersz inspirowany utworem „Lament zomowca”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Życie pomiędzy

Tak rozdzielać
Co jest tutaj, marsze narodowe
I tak dalej, na szpicrutę
Obuch tu na głowę

Trzeba walczyć
Ciszy nie ma, i wiadoma sprawa
Jak się sprawić
Co powiedzieć, będzie i zabawa

No to teraz, narodowcy
Na gejów nacierają
No to przekaz, podniebienie
I rachunek zdają

A ja w pośrodku
Mętlik, pęka dalej głowa
Policja, milicja,
Ważne że gotowa

I ten mundur
Co się przydał, kłopotów narobił

I ten esbek, co mnie wydał
Dalej pewnie drobił

W tym wypale,
Ściana bliska, blizna naznaczona
Jest to wina, tego ogniska
Kategoria słona

Nienawidzą jedni, drudzy
Co właściwie począć
Nie ma chwili, odpoczynku
Geje się jednoczą

I kolejne, te kamienie
W hełm mnie uderzają
I kolejne, upodlenie
Dalej nie zwlekają

Taka to ta służba droga
Tylko pytam komu
Lepiej było by u Boga
Spokojnego tonu

Ale Bóg
Policji tu nie potrzebuje
Chwila, przetwarzanie amunicji,
Człowiek nie próżnuje

**Wiersz inspirowany utworem „Krzyż i pies”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Parada nierówności

Hycel łapie
Kto tu został
Japą wciąż kłapie
Osi rozstaw

I żyd tak stroi
Jak się da

Się tu nie boi
Litość ma

W natłoku gruz
I posprzątane
Chyba zmęczone
Moje ramie

A krzyż na mnie
Patrzy się
Żyd mówi do mnie
Że jest źle

No i ten strój
Odwrot gotowy
To nie mój bój
Nie moje głowy

Jedyny strój
W tej mej podzięce
To pies, który paraduje
W z krzyży sukience

**Wiersz inspirowany utworem „Fajnie... (Piosenka sylwestrowa)”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Głębia

Niefajnie rzeźić
I ten wstręt
Oddana psychologia

Kabaret śmiechów
Jeden wstręt
Ta wymagana zbrodnia

Kaliber 10i
Co za strach
Do stołu już podano

Syfon przepchany

Znowu pech
I wynik przekładano

Wyciory, zdania
Co za śmiech
I jedna ta melodia

Parszywy pokład
Konik zdecht
Jebana psychologia

Bo po co strumień
Trzeba rzec
I jeden sprawny, oko

Przemierzam głody
Szkoda łez
Mam wszystkich ich głęboko

**Wiersz inspirowany utworem „Patriotyzm”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Wymiana racji

W tym wypadku
Okolicy
I w przypadku
Tej stronicy

Skąła się topi
Zaszczoćciami
Ktoś się roztopi
Skłonnościami

I odpory
Przy nadziei
I może się
Onieśmieli

W tym wygodnym
Poczęstunku

Sugerując
Koniec gatunku

I te mądre
Drogowskazy
I wygodne
Te nakazy

Zupa chłodna
Nie smakuje
Gdy rząd Ciebie
Oszukuje

**Wiersz inspirowany utworem „Wizyta w PRL na zaproszenie rzecznika rządu”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Stówa to mała

Książki moje się sprzedają
Napiisałem ich bez mała sto
Nowe pseudonimy mi nadają
Mówią, wiesz jak traktować zło

I te Panie, co za sławą mą szaleją
I te zdania, trudno ukryć cud
Moje życie nie jest leśną knieją
Trzeba wiedzieć jak wyplenić głód

Te wizyty na bankietach i donosy
Tak to bawi wielce mnie
Chowane po kątach te termosy
Trzeba wiedzieć jak tu sprzedać się

Kontrakty reklamowe po swojemu mówią
A ja odwiedzam setny bar
Nie obejdzie się kolejną stową
Nie ma jak urok mój i czar

I ta zbrodnia, dobrze tak ukryta
Coś do buntu zmusza mnie
Kolejna szrama z wiedzy już zakryta

Ktoś woła do mnie, obudź się

**Wiersz inspirowany utworem „Wywiad z emerytem”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Dla dobrego

Jeszcze się spotkamy
Młody przyjacielu
Jeszcze rację mamy
Jako jeden z wielu

Że zawał,
Że wali się
To sprośne sumienie

Że trąca
Odrąca
Moje sprzymierzenie

I dzieje się
I spala
I nagina półśrodki

Taka
Wielka fala
Nie pomogą młotki

Nie zbijesz
Nie skleisz
To co pospadane

Jeśli
Się ośmielisz
Będzie jednak dane

Bo to
Wielka jest
Ta sprawa zachodu

Żeby

Dopilnować
By nie było głodu

By nie było sensu
W dalszym zabijaniu
I ciągłego tego
Walki racji stanu

**Wiersz inspirowany utworem „Elektrokardiogram”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Nie szkodzi

I przed sobą nie mieć nic
I za sobą tylko kpić
Te wiadome tylko strony

Trzeba ciągle,
Umieć żyć
A nie myśleć, że zrobione

I nachyły, trochę żal
I przestawy, wbić na pal
Będzie dobre przerobione

Kto na kogo złości się
Kto dla kogo, nie jest źle
Zostały tylko me ramiona

I ten wynik sprawia mnie
I tak wielce tutaj wre
Będzie sprawna lewa strona

Tak ten szkopuł dręczy aż
Wiesz już wszystko, wszystko masz
Zostały tylko te marzenia

Myślisz, że masz jeszcze czas
Jeden z wielu, znaczy z mas
I są tylko przyłożenia

Gdzie ta droga, co odchodzi
Gdzie marzenia, nie nie szkodzi
Tylko jedno przeznaczenie

Wynik sprawstwa, kosi się
Kałabaństwa, gdzie jest źle
I to wielkie, niespełnione twoje marzenie

Marzyć można, bo i czas
Ktoś odpada, chwil i blask
Jaki będzie wynik sądu

Czy zrozumie, chwil tych brak
Czy potrafi, chodzić wspaniale
Nie ma tu większego trądu

Niż to życie na ślepakach
Pytasz, mówisz, co za draka
Widzisz że to kończy się
I na końcu będzie źle

Ale kogo to obchodzi
Przecież życie toczy się
Przecież w ulu zawsze wrota
No to powie się, nie szkodzi

**Wiersz inspirowany utworem „Zbiorcza odpowiedź na listy z kraju, czyli piosenka bez metafor i aluzji”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.2.**

Pijany od wiatru

Jeszcze coś znaczymy
Skoro chcą nas wieszać
Się napatoczymy
Będzie kogo wskrzeszać

I te tu rozstaje
Tak bardzo splamione
Odmienne zwyczaje
Ręką już zburzone

W naturze jedynej
Tak to widać srogo
Jak w wiśni przygnitej
Odpowiedzieć drogo

I skwierczy i smaży
Ten nadęty paluch
I wiele już marzy
Nieuparty słuch

Się ćwicz, się sprawdza
I melodia droga
Się ściera, się mądrzy
W dawnych tych zawodach

I list, co przynosi
I kartka czysta
Nie było, nie będzie
Odpowiedź przejrzysta

I zgoda na fakty
Taka to ochłoda
I dalsze kontakty
Pozostanie zgoda

I kiedyś będzie się
O tym tylko śpiewać
I kiedyś będzie się
Wiatrem robala zalewać

**Wiersz inspirowany utworem „Pochodnie”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Trwanie

Pochodnia się pali
Nie zgasi jej nikt
Ni słońce, ni księżyc
Nie pozwoli, żeby znikł

Ten ogień podparty
Wiecznie nienażarty
Ta słoma stracona
Rzucam się w ramiona

Pochodnia się pali
I wymiary wszelkie
Świat się nie zawali
Dopóki trzymasz butelkę

Świat nie pozwoli
By zgasł ogień Twój
Przekáže go dalej
Podarunek swój

I zmiany, i zmiany
Trzy osobne buty
I wszelkie zabrali
Rozum już zakuty

W kurhanach opowieści
O ogniu minionym
A on trwa, i żyje
W ładunku niedokończonym

**Wiersz inspirowany utworem „Pięć sonetów o umieraniu komunizmu”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Nowe zadanie

Nam tylko stawić
Lub pochylić czoła
Odpowiedź prosta
Odkrywana zgoła

I te pasibrzuchy
Wymartej historii
Teologowie
Wymarzonej zbrodni

Komunizm się skończył
Głupota została
A za nią list gończy
Nie poznana rana

A za nią trup wilczy
I mnogości pojęć
Kto mówi, kto milczy
Kategorie wojen

I zdrady, obłudy
Przyglądać się trzeba
I zabójstwa nudy
Na nie moich pogrzebach

I cudy, co wiarę
Pozamiatać trzeba
I szczury co za człowiekiem
Proszą o kęs chleba

Te bzdury, wiadome
Wszystko pod ogonem
Czarcim pomiotem
Podążają galopem

Dościgną, lub umrą
W wiecznym czekaniu
Komunizmu nie ma
Toniemy w nowym zadaniu

**Wiersz inspirowany utworem „Rycerze okrągłego stołu”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Wychowanie

Ile kosztują
Cudze sny
I jak sprawują
Jesteś Ty

Jak się donoszą
I o co proszą
Wyniki moszczeń
Dalej znoszą

I nieme gwizdy
Ślepe wspak
I ważne nazwy
Odpór i przepaść, to jest brak

Czy można zmądrzeć
Jaka legenda
Są tu rycerze
I jest przybłąda

Czy można ostrzec
Strzyżenie słońca
Melodia kiepska
W ptasich ramionach

I te zależne
Stany duchowe
I samobieżne
Ciągłe wciąż nowe

I na przechwałki
Szkoda zaś czasu
Stanąć do walki
W przeboju hałasu

Tak tyka zegar
I łzę ciągle roni
Tak odpowiada
Od tłoku stroni

I się zadaje
Ciągłe pytanie
Rycerz to czy zbój
Jakie wychowanie

**Wiersz inspirowany utworem „Kiedy”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Cisza

Kiedy strojne stroje
Strojne być przestaną
Kiedy wojenne podboje
Niemodne zostaną

I te koalicje
Tak bardzo stłumione
Kiedy na policję
Będzie doniesione

I warty poznania
Okolica spada
I szумы rozstania
Totalna zagłada

Jak było, jak będzie
Z jednym zdartym sosem
Skąd plama po kawie
Co pachnie bigosem

I te warty, kopuły
Dalsze przekazania
I te parchate bzdury
Te z dokazywania

I motłoch i stójka
Należć się będą
I ordynacja bierek
Warstwową kolędą

Tak to było i będzie
Srokate niechcenie
Jak to będzie wszędzie
Jedno zjednoczenie

Pies z kotem
Polowali będą na myszy
A myszy,

Będą zawodziły w ciszy

**Wiersz inspirowany utworem „Obym się mylił”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Temat

Wróżby co sądzą
Że stracenie było
Próżny, bez, błędą
I się tak zdarzyło

Że żywot i spacja
Odrobienie małe
Na wielkich wakacjach
I konstrukty stałe

W wymogach i chceniu
Się odbija wszystko
W tanim majaczeniu
Wymarłe ściernisko

I się zmienia powab
Na nic marnym startem
Dobrze się budował
Ręce magnezją natarte

I te schody bólu
Otwarte do spodu
I okoliczność muru
Pochodną dowodu

I wsparcie zeszytów
Nikłe te gałązki
Krzyki skamandrytów
Włochate podwiązki

Jak zakończyć spójnie
Gdy zakończenia nie ma
Jak mylić się wspólnie
Gdy znajomy temat

.....

Ideał i strony
Dawno pomyłone
Mogłem być stracony
Zapiski odnalezione

Zapiski co dowodzą
Że kontaktu nie ma
Zapiski nie przychodzą
„Odejść w stronę cienia”

**Wiersz inspirowany utworem „Afganistan”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Zagadka

Wojenne styki
Dalsze wyniki
I te obozy
Pomieszane szyki

Dalej kotchozy
I wynaciągani zbójcy
Słysząc parowozy
Upadku to twórcy

Jak się złościć potrzeba
I na ile dali
Jaka dalsza potrzeba
Czy szturmem zdobywali

Gra to słowna nic nie da
I dalsze scenariusze
Pochodnia tu zamiast chleba
I dziwne pióropusze

Komu zagłada i opium
Wątpliwy teleranek
Są jak konie w galopie
I stukot pustych szklanek

Jak się skrada gdy wierzy
I materiały drogie
Może na starość uwierzy
W rany swoje srogie

Takie tu zostawione
Kałabanie podręczne
Takie tu poskręcane
Monolity naręczne

Oby dalej i będzie
Jedyna słuszna kładka
Tylko dlaczego są w rządzie
Pozostaje zagadka

**Wiersz inspirowany utworem „Upadek imperium”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Obstając przy swoim

I tak się zdaje
Co wyraz dostaje
I tak odpowiada
Kolejne rozstaje

Imperium ostygło
Nie ma też nowiny
Historycznie zbrzydło
Tak to bez przyczyny

Że się nie chciało
Nie robiło słono
Że się przesadzało
Wszystko odkurzono

I te nieczne plany
Konfident zrobiony
I jeniec pojmany
Będzie naznaczony

Komu wyniki
I stroniczość młoda
Jakie dalsze szyki
I styki w nałogach

Się opiewa zdrajca
I wójt jak ten morał
Stać cichutko na palcach
Przewodniczka chora

Jak wiele to było
Imperiów i zmian
Jak długo prowadziło
Kalkulację ran

A teraz nie muszą
Śpią już ich rejony
Kisielem uduszą
Wiwat cztery strony

**Wiersz inspirowany utworem „Posągi”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Pojedynczo proszę

I wtem posąg
Runął wielki
I zaszłości
Tej piosenki

I przyszłości
Brudne buty
Byłoby można
Rozum skutny

I te wrażenia
Co oniemiają
I te strącenia
Siły dodają

W tyranii groza

Każdy jednakowy
Jak na jednych płozach
Sami kolorowi

I się spodziewa
Co będzie i po co
I się dobrze miewa
Drzewa się druzgocą

W jakiej przyczynie
I czym już podparte
W zastanej dziewczynie
Krzyki nieodparte

Ta wątrość, ta słota
Kto przybieżył drogo
Byłaby hołota
Gdyby burzyć mnogo

**Wiersz inspirowany utworem „My”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Ordynacja rozpusty

Przepracowani
Ale musimy
Tak pochowani
Się znów krztusimy

Przepracowani
I odwrót jedna
Przepoczwarzani
Chwila chwalebna

Ale po co zawiałość
I zwroty podatku
Ale po co stanowczość
Domaganie się spadku

Jak jest minerał
I jedna udręka

Jest konfesjonał
I cała ta męka

Strony nie stronią
Monity nie mogą
Wynik batalii
Za jedną zagrodą

I wina co młóci
Kłuska zostają
I chwała co cuci
Inni się nie nadają

Tylko my
I nasza przezorność
Jak te ćmy
Świetlana melancholijność

W wariacji wspaniałej
Dalej tańczeni
W tonacji dobranej
Pokotem położeni

**Wiersz inspirowany utworem „Spotkanie z Wallenrodem”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Dreszcze

Po co Wallenrod
I te walki okrutne
Mamy swój klejnot
I zachowanie butne

W ramach sumienia
Jego rozżarzenia
W wynikach bitwy
Nieświeżego jedzenia

I tak się stara
Tu dalej obcuje
I kwitek niezdarą

Dalej owocuje

W wojennych zamysłach
Przesłanie to srogie
Wystarczy ta iskra
Walki te nałogiem

I zbóje, i truje
Ta wiadomość marna
I dalej licuje
Kategoria sprawna

W tym jednym wyjątku
Zbierani na opak
Gotowani we wrzątku
Dziesiąty czteropak

I historia mnoga
Co może udawać
I wołanie na Boga
By móc wojny stwarzać

W wybitnym mniemaniu
Gęsto że aż trzeszczy
W moim przekonaniu
Szkoda więcej dreszczy

**Wiersz inspirowany utworem „Ulotka wyborcza”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Fado

Zalęgły się szczury
W mej spiżarni
Jeden jest bury
Mówię, za drzwi

Jeden jest rudy
Po co bieżyć
To tylko szczury

Przywykłem nie wierzyć

I te ich spory
I gderania
Tanie roztwory
W mące prania

I te ich bzdury
Bez kontekstu
Świadome chwile
Bez pretekstu

Tak się tu siłę
I wymagam
Tak swoje ciuchy
W kostkę składam

Aż stwierdzam
Dalej nie pomagam
Szczury wyrzucam
Się nie skradam

Lecz szczury tu
Przyzwyczajone
Do dobrobytu
W którą dalej stronę

Do chwil zachwytu
Podpaliłem stado
Już nie powiedzą
Ja i moje Fado

**Wiersz inspirowany utworem „Polityczne epitafium dla kandydata”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Wybory

Jeden polityk
Co gąski składał
Mówi, że już go nie boli

Rękę za rękę
Dalej zakładał
Czekał aż ktoś mu wysoli

No i znajomość
Z tym dawnym fachem
Co była zdatna i piękna

Tak tu jest dalej
Historia stłumiona
Znana jak w Betlejem stajenka

No i żywotność
Dawne tematy
Było się ubierać drogo

Wybierać z głową
Panie Panowie
A nie pytać ulotki kogo

I się przedziera
Szum dalej tryska
Jakie wyniki batalii

I daje wynik
Letnie igrzyska
Zamiast stajenki, zamieszkał w stajni

**Wiersz inspirowany utworem „Jesienna Wiosna Ludów 1989”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

W wierze

Każdy początek
Ma swój koniec
Na spadochronie
I w ambonie

Tak wygod streszcza
I prawuje

Coś znów obwieszcza
Oszukuje

I rzeka co korytem
Straszy
I czeka, nie trza więcej
Paszy

I słowa co
Oddają słowa
I głowa,
Czy to jeszcze głowa

W wydatku spornym
I rozkwicie
W zadatku możliwym
I zachwycie

Truje się opór
I znaczenie
Odbiega boczne
Przyłożenie

Jak wyjąć spór
I to, wyjątek
Kolczasty stwór
Ten to, obrządek

Wyjęty bór
Drewnami tryska
Zacząć trzeba
Skończone igrzyska

**Wiersz inspirowany utworem „Manewry II”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Kolejne zdanie

Tak się tu zbiera
I dodaje
Kolejny wróg

Na rogu staje

Znów trzeba szukać

Co to da

Lepiej tu strzelać

Taka gra

Bo ten wróg

Taki niedostatni

Już zastrzelony

Ale spadł mi

Już przedobrzony

Ten obrządek

Trzeba używać

Na wojnie trąbek

I znaczyć linie

Te dla wroga

I tłoczyć

Dalsza to pożoga

W wytworze spraw

I instytucji

W kolorze braw

Dalszej ablucji

I staje opak

Tak się zwie

Potężny wróg

Myślowy zew

I pokazuje

Do nas rogi

To nasze są

Powody

By szukać wroga

Zawsze tak

By nie przegapić

Jeśli znak

Do wojny

Znów się szykowanie

Kto się nawinie
Kolejne zdanie

**Wiersz inspirowany utworem „Dom”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Domu ły

Zawalił mi się dom
A taki piękny, zwrotny
Był i to był błąd
W ferworze tak zawrotny

By trzymać go i gładzić
Odmiany wymuskane
Oby nie zawadzić
I krzty tak przeorane

Zawalił mi się dom
A takie było święto
Odmienne i parszywe
Chwila mą zanętą

I trwa i nosi się
Odmiana tych przypadków
Już nie poskładam go
Bezmyślność tych wypadków

Zawalił mi się dom
I w głowie odór pęka
Zostało samo zło
Ten kac to jest udręka

I został słowik drogi
Co połamał nogi
Tłumacząc wściekle mi
Że to tylko domu ły

**Wiersz inspirowany utworem „Bajeczka z perspektywiki”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Bandyta jednoręki

Tak się to tutaj
Tak układa
Na wyspie trupiej
Chwila spada

Na krzywej dupie
Wróg obdarty
Orzechy łupie
Cud podparty

I chwile mu się
Strasznie dłużej
I żmije mu tak
Dobrze służą

Ale wymościł
Sobie plan
By nie produkować
Więcej plam

Aby historia
Go zapamiętała
Aby przygoda
Dobry koniec miała

Więc wprowadził
Kult jednostki
Żeby szczęśliwe
Były wioski

Plan miał jednak
Jeden problem
Że znienawidzili
Jego mordę

Przy śniadaniu
I obiedzie
Patrzył z portretów

Widok wiedzie

Do tego
Już tu odrzucenia
Bo ludzie
Nie lubią przymuszenia

Chciał by
Historia jadła mu z ręki
A skończył jako
Bandyta jednoręki

**Wiersz inspirowany utworem „Najeźdźcy”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Ruch

Te marne żołnierzyki
Za dużo ciągle chcieli
Te szyki i kąpiele
Z bagna ciało wyjęli

Te marne żołnierzyki
Obodły to istnienie
Masz wszystkie zdarte szyki
I wymoszczone marzenie

Jak sprawdzić się jak oni
Jak nauczyć się tak grać
My coraz bliżej broni
Nie ma co spokojnie stać

Bo chcemy być jak oni
Szabrować, bić i kraść
Tonąć w tej samej toni
Lepiej niż dawać, brać

I słowa te uparte
Wrażenie na nich robią
Najeźdźca uciekł z fartem
Już się na nim nie dorobią

Przyjdzie kto inny mówią
Albo by kogoś najedziemy
Musi być ruch w interesie
Tego właśnie chcemy

**Wiersz inspirowany utworem „Szkielet Mengele”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Rozmowa z trupem

Szkielet doktora Mengele
I jego sukienki
Wszystkie ważne sprawy
I te dalsze męki

Co dla nas zostawił
Tylko kości białe
Dlaczego się zjawił
Te sprawy wspaniałe

Nie do niego
Jednak należały
Nie przez niego
Wspaniałe się stawały

A dla niego
Płacz i szczęki szczęk
Mówisz, groza, patrz
Jaki był to jęk

A szkielet
Wydaje się nie rozumieć
Bo szkielet
Woli zapach trumien

Na szczeblach
Historii tej przeżytej
W manewrach
Obozu dalszych życzeń

I koniec,
Szkielet niewiele gada
I słońce
Szkielet tutaj rozkłada

W widoku
Grozy tamtych chwil
W przeźroczu
I zamierzeniu tkwił

**Wiersz inspirowany utworem „Brat dobry, brat zły”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Ma

I tak się sprawy mają
Bracia się nie dogadają
I tak ten zły jest zły
A dobry lubi mgły

I się zastaje słowik
Opowieść dalej głowi
I pokazuje się ten znak
Wartości słony mak

W wymiarze odnowienia
Zły się coraz bardziej zmienia
A dobry stacza się
Bo poznał co jest złem

I ta wymiana sroga
Tak wyrobili się
Każdemu droga droga
Dopóki nie zgubi się

A który tu zgubiony
Który z nich dobrze śpi
Wszystko się wymieszało
Opowiadasz dalej mi

Że dobro zło splamiło
Że było dziwnie tak
Pozamieniany słowik
Opowiada, że zło to wrak

Potrzeba odpoczynku
A może drugiego dna
Powodem jest zacyznu
Każdy gra co w sercu ma

**Wiersz inspirowany utworem „Wizyta krewnej z zagranicy”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Dupa wszędzie

Demokracja
Na stałe, czy przypadkiem
Kolejna stacja
Nieudanym wypadkiem

Przecież były
Czasy spore
Przecież znały
Się z wyborem

A tu teraz
Czasy drogie
W demokracji
Są rozchodem

A tam więcej
Się zdawało
Bo po drodze
Wszędzie miało

Teraz mętlik
Rozwielitki
I te śmieszne
Poli-tyczki

I te piękne
Ciuchy w spodniach
Już wychodzą
Chwila głodna

Tak tu sporo
Konstytucji
W demokracji
I prze-kłótni

Tak naddaje
I wynosi
Demokracja
Się unosi

Dokąd to nas
Doprowadzi
Czy zwycięży
Czy uwadzi

A może lepiej
Już nie będzie
Po co pytać
Dupa wszędzie

**Wiersz inspirowany utworem „Ballada antykryzysowa”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Piwko

Każdy se może
Wychylić piwko
Żołnierze, skwerek
I to mrowisko

Żłobienie, strona
I się to broni
Handlować nie da

Ten kwiat jabłoni

Bo te podatki
Kasy fiskalne
Bo dalsze zdatki
Kary banalne

I pozwolenia
Tutaj mieć trzeba
I zezwolenia
Taka potrzeba

By sobie piwko
Wychylić można
Obszar publiczny
I chwila trwożna

Mandaty gonią
Straże publiczne
Chłopcy zastonia
Dalszą zgniliznę

Bo wychylić piwko
Tutaj potrzeba
Spokojnie, z rozmową
Głowy do nieba

A nie się bać
Własnego cienia
Kapitalistycznego
Kulawego jelenia

Bo wychylić piwko
Tutaj potrzeba
Ale Ci władza,
Spokojnie nie da

**Wiersz inspirowany utworem „Wiwat, czyli o demokracji”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Zanoszenie

Jak podzielić
Komu ile
Tak wiadomo
Że ja zbiję

Tak poszczono
Wychwalano
Zanoszono
Mnie oddano

I te święte
Znów nałogi
I gramy ambicji
Do podłogi

Spańszczyźniłem
Tutaj się
Zastanawiam
Co jest źle

I dlaczego
Ruch odbyty
I po co te
Wszystkie krzyki

W jakim kole
To wydarło
Jak w mozole
Żółtą farbą

I ten zakład
Dalej może
Orzeł, żrebak
Nie pomoże

I to słowo
Co się ma
Budę
Jak dla psa

**Wiersz inspirowany utworem „X”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Głucho (**jnia)

Mylić słowa i pojęcia

I pojęcia

Ludzka draka

Nie do wzięcia

I melodie

Co się tworzą

Tak nas tutaj

Znów zubożą

No i zdania

Dalsze racje

Sprawozdania

I wakacje

Odpór krwi

I zwyczaje

Pomyłone

Dalsze gaje

Wynik zdrady

I obchody

Te roszady

Mimo wody

Wartość sporna

I pielgrzymi

Monotonia

A ja z nimi

Wielkość psa

I ten stosunek

Wymarzony

Podarunek

Ludzie myślą

Co im dano

Ważne że się

Tak starano

Wiwat zbrojni
Interesy
Te pochodne
I kretesy

Pomyłone
Wszystkie rzeczy
Że jest głucho
Nie zaprzeczy

**Wiersz inspirowany utworem „Statki”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.3.**

Nie dzieje

Te powroty
I stan
Kolejność
Dalszych dam

Te zaszłości
I wróg
Jak dużo
Zrobić mógł

W tym wymiarze
Otwarte
I tak dobrze
Sprawdzone

Okolice
Wciąż starte
Słabo
Prowadzone

I systemy
Za dnia
Odnoszą się
Do skutków

I melodia
Wciąż ta
Wynikiem
Ufoludków

Albo systemu
Co ma
I nie oddaje
Dobremu

Nie jak
Melodia ta
Wartości
Jednego klemu

I się sprawdza
Na dobre
Obraca
I wieje

Miałem wrócić
Wróciłem
Lecz nic tu się
Nie dzieje

**Wiersz inspirowany utworem „Nasza klasa”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Live (1990)**

Stały

Zapuszczamy wszak
Korzenie
Każdy inne
Jak marzenie

Każdy sobie
I wigilia
Ta jak w grobie
Ta nizinna

Zapuszczamy wszak

Korzenie

I to chcenie

I niechcenie

Jak popłynąć

Doprowadzi

Jak wywinąć

I nie zdradzi

Te wygodne

I te z prądem

Te swobodne

Z nowym rządem

Tam daleko

I tak blisko

W trzech wymiarach

Wysypisko

Zapuszczamy wszak

Korzenie

I tej zmiany

Nie odmienie

I tej straty

Która piszczy

Stare graty

Spadłych liści

I wywrotka

Co z przytupem

Sypie soli

W moją zupę

Nie zrozumie

Przecież tego

Nic dobrego

Bez stałego

Nic dobrego

Bez stałego

**Wiersz inspirowany utworem „Przejście Polaków przez Morze Czerwone”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Live (1990)**

Winowajca

I tak się składa
Dalej już nie będzie
Polakom biada
Na nie swojej grzędzie

Tak się zakłada
No i tak dworuje
Jak autostrada
Obcych oszukuje

No i gromada
Co będzie i po co
No i zasada
Że się stroje złocą

Ta dalsza przesada
W wyrobnictwu złości
Ktoś się zakłada
Że ostatni wśród gości

Ziemia obiecana
Nie dla nas i po co
Sytuacja zastana
Skrzydłami trzepoczą

W starym takim stylu
Wybrana nagroda
Na złamanym kiju
Z winy to jest Boga

**Wiersz inspirowany utworem „Bajka o Głupim Jasiu”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Live (1990)**

Kamień niewinny

Wędrownka
Która zmienia człowieka
Powtórka
Na oklaski nie czeka

Jaskółka
I jej mowa zakłęta
To spółka
I piosenki zachęta

Jak drogo
Żeby tylko starczyło
Nałogom
Tyle się wyśniło

I sporom
Co oddają marzenia
Przestroga
Letnie spoufalenia

Do głazu
Kamień niepodobny
Od razu
I wytrych przechodni

Się stara
I odnajduje marzenia
Ofiara
Wytrych przyłożenia

Do spodu
Jak wiele nam zostało
Wędrownka
Oby się jeszcze chciało

Poznanie
Tego co było za nami
Skaranie
O ile nie zdążymy z życzeniami

I tak
Już wędrownka skończona
I znak
Melodia niezmacona

Co daje
I o sobie przypomina
Przyznaje
I nie mówi kogo wina

**Wiersz inspirowany utworem „Pan Kmicic (Trylogia)”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Live (1990)**

Trzymanie

W tym wytłoku
Szyja czysta
I protokół
Jest przejrzysta

Kmicic daje
I odbiera
Walczy, strzela
Parkiet zdiera

No więc spójnie
I z krajcarem
Tak obłudnie
Zdartym darem

Dołącz, połącz
Zetknij szyki
Wymiar sprawy
Nie uniki

I ta wojna
Wolna sprawa
I dostojna
Nie zabawa

Dla nas chwała
I jej skutki
Wiara mała
Morze wódki

Tak więc stroje
Się przydają
I podboje
Mi wydają

No to zgoda
Między nami
Ręka w rękę
Z wojakami

**Wiersz inspirowany utworem „Tradycja”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Live (1990)**

Interes

Bo ginąć
Sprawa walk i sporów
Podwiną
Okolica tych pozorów

I trać
Wynik kongregacji
Nie spać
Jest zdjęcie z tych wakacji

Do morza
Oczy me zwrócone
Podłoża
Będzie tu wyśnione

I zorza
Która człeka znajdzie
Potworza
Orka na mnie najdzie

Wiec słowa
Głaskać i doceniać
To mowa
Polska, po co zmieniać

I gres
Co daje, dycha, tworzy
Interes
Polskę tą rozłoży

**Wiersz inspirowany utworem „Ballada wrześniowa”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Live (1990)**

Pamięć kolorowana

Rusin strzela
Rusin bierze
To nie jego
Ci żołnierze

Rusin zechce
To wyłapie
Moje morze
Dalej człapie

I te myśli
Każe strzelać
I się wyśni
Ta premiera

Inkwizycja
I przepusty
Odpór
A łeb jego pusty

I ten Rusin
Komunista
Mówi, daje
Jak faszysta

I się staje
Te odnogi
Bierze sztych
I te nogi

Co zostanie
Po Rusinie
Co przestanie
W jakiej kpinie

Kto pamięta
Tamte czasy
Gdy czerwone
Były lasy

**Wiersz inspirowany utworem „Jafta”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Live (1990)**

Koalicyjny

Układy wielkich
Dogadywanie
Przegrywy małych
I dalsze płkanie

Na co nam było
Podziały stroić
Po co zrobiło
By świat wydoić

W natręcie spółka
I pogrzebanie
Pusta bibułka
I tanie chłanie

W wyniku
Wielkich jest bez liku
I się tak budzisz
Z ręką w nocniku

Że trzeba więcej
Że trzeba dalej
Stać tak w kolejce
Tu doskonale

W wytworze strach
I kompozycja
Przecież - ja - brach
Ma koalicja

**Wiersz inspirowany utworem „Opowieść pewnego emigranta”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Live (1990)**

Bzdury

Wydatek i spółka
Było przychodzenie
Jak słowo, bibułka
Dalsze me brodzenie

Od skrajnych poczynań
Cicho bolą nogi
Od wiecznych naginań
Nie zaznasz swobody

I te schyłki straszne
Wymowne marzenia
Było ze mną dobrze
Mimo spoufalenia

Było we mnie coś
Wieczne potępienie
Żądza tej walki
Na moje zgubienie

A co teraz
Z tego mi tu zostało
A gdzie nie raz
Przecież się nie udawało

Świat naciskał
Zwierałem więc szyki
Gromy ciskał
W napadach paniki

Bo gieroj potrafi

Albo mu się wydaje
Bo steruj, tej mafii
Spać się chceć przestaje

Do rana daleko
A ja nie wiem który
Świt jest dla mnie
Wszystko to, to bzdury

**Wiersz inspirowany utworem „Kara Barabasha”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Live (1990)**

Pijemy?

Żyjemy,
Dobra nasza
Pijemy
Za Barabasha

Barabasz
Upity już
Odpiera
No więc służ

Lub pij
Tu ciągle z nami
Nie przejmuj
Się znakami

Lecz lej
I wątrość droga
Nie skarga
To do Boga

Tylko
Jedno marzenie
Upicie
Przyłożenie

Tylko
Jedna gra

Wątpliwość
Co się da

Lecz pijmy
Co nam zostało
Barabasza
Już go wywiało

Lecz zdrowie
I wszystkie zbytki
Przepracowane
Dobytki

Pijemy dziś
Do dna
Barabasza
Tą piosnkę zna

I my
W tej tu legendzie
Pijemy
Jak pije się wszędzie

**Wiersz inspirowany utworem „Lalka, czyli polski pozytywizm”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Live (1990)**

Zły znak

Marzeń te fakty
Dalsze straty
Oporów rzadkich
Te stygmaty

W wiadomym tonie
I w moim domu
W jednej tak zostawionej
Stronie

No i zabawy
Co się męczą

Te marne sprawy
Mnie wyręczą

Marzeń uparcie
Przestawiane
Słabe podparcie
Mości Panie

By chwile głodną
Tak rokować
Jak należycie
W niej się schować

By wiarę w papierek
Zapakować
I bez jedzenia
Tak główkować

Po co te zgrzyty
I co zostanie
Znowu upity
I grzybobranie

Miałem upory
I te opory
Zostały wzory
Te straszne twory

Oby już zawsze
Było tak
Bo przecież gorzej
To zły znak

**Wiersz inspirowany utworem „Obława”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Live (1990)**

Poszukiwania

W tym wilczym
Tutaj szyku
I znanym

Już uniku

Się sprawdza
Potakuje
Potwierdza
Dalej pruje

I zaszłość
Która sprawka
Rubaszność
To dostawka

W wiadomej
Komitywie
W świadomej
Dalej krzywe

Te pręty
I wykręty
Pomocy
Świątych kocy

W świadomej
Chwili trwożnej
Szukał wilk
Myśli pobożnej

**Wiersz inspirowany utworem „Obława II (z helikopterów)”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Live (1990)**

Mąż

Ten tu strzał
Co wiele zostawił
Ten tak miał
I na nowo się zbawił

Bez tu wilka
W nim poszukiwanie
Chwila milkła

I masz jej przeglądanie

Osty spasty
Wiadomość przelotną
Tak jak maśły
I z chwilą zalotną

Jak żyć
Na tym świecie
Kulą raczonym

Jak być
Wy nie wiecie
W podarunku wyśnionym

I te chwile
Co ciągną
I w mogiłę
Mnie wciągną

W jednym tym
Pojedynku
W znanym mi
Przyryнку

I zostaje
Wychodzi
I nadaje
Nie zgodzi

Chciał bohater
Być wciąż
A skończył
Jako trupi mąż

**Wiersz inspirowany utworem „Obława III (w potrzasku)”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Live (1990)**

Wyswobodzenie

Strzeżcie się
Strzeżcie
I w wyrok uwierzcie

Strzeżcie się
Brać
Bo można wiać

Te wnyki
Równo
Ułożone

Kosmyki
Włosów
Już stracone

Tylko
Te strzały
I wielka pogoń

On
Doskonały
Podkul więc ogon

On
Taki wspaniały
Myśliwy srogi

Termin
Wybrany
Plączą się nogi

I te
Przypadki
Co się wykryły

I te
Zagadki
Schodami były

Strzeżcie się psa
Co trop już ma

I tego wyniku

Bateria ta

Oby z zachwytu
I droga wolna
Miała być piękna
A jest swobodna

**Wiersz inspirowany utworem „Powrót sentymentalnej panny S.”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Live (1990)**

Drożynna

Wciąż wrócić chcesz
Do stanu
Odpowiedzieć tak
Mimo bałaganu

Wciąż lecieć tak
Bez skrzydeł
Według starych już
Prawideł

Świat się zmienił
No i Ty
Tak odmienił
Tamte łyzy

Tak przekazał
I nagonił
Nigdy więcej
W tej pogoni

Doceń chwile
I strapienia
Żyj tu teraz
Bez brożenia

Po co myśleć
Że się uda
Być jak kiedyś

Toż to złuda

Nowe życie
Nowy ja
To przeżycie
Starego psa

Co już widział
I zobaczy
Nowe rzeczy
I wybaczy

Że już jest
Inne wokoło
Że już nie jest
Tak wesoło

Ale nowe
Nie jest gorsze
Tylko inne
Chociaż droższe

**Wiersz inspirowany utworem „Zbroja”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Live (1990)**

Oby

W tej paranoi przysłów
Jedno jest skaranie
Marność i weź się wysłów
Tanie przeglądanie

W osierdziu diabeł siedzi
I kwili przed posiłkiem
Wszyscy wokół mili
Wiadomym jest wysiłkiem

I zbiera się do cudu
Pomoże może nie
Oto wędrówka ludów

Ale diabeł więcej chce

I zgroza i przydatki
Wiadomość niesie się
Będą rozdawane datki
Diabeł cieszy się

W tem natłok i ostoja
Ktoś na harmonii gra
Motywy to w niedolach
I w odporności trwa

Bo człowiek ma sumienie
Możliwość i odrodzenie
Bo zbroja z czynu jest
Wykwintny dalszy test

Odrodzi się na schyłku
Przeszyje strzała go
Uparcie, syndrom wilka
Było zło, i tak szło

A zbroja do obrony
Wyteżę słucho i węcho
A świata cztery strony
Obyś czarcie zdechł

**Wiersz inspirowany utworem „Epitafium dla Włodzimierza Wysockiego”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Live (1990)**

Słuchaj siebie

Piekło
Swe ofiary strzyże
Zdechło
Będzie już nie żywe

Ziemia
Karmi, piekło wpycha
A Ty

Patrzysz jak on zdycha

No i
Sprawy porobione
Dalej
Sny niewykręczone

Możniej
I w tym dalszym skutku
Sprawniej
Sprawa mlecznych sutków

I tak
Doisz tą nadzieję
Przeto
Świat się znowu zachwieje

Za to
Nie będzie nagród i kontraktów
Po co
Wynik wyścigu statków

I tak
Koniec wilczy widzisz
A przynajmniej
Srogo z niego szydzisz

To co mówisz
Prorokujesz
Gdzie
Miejsce dla siebie wciąż znajdujesz

**Wiersz inspirowany utworem „Modlitwa”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Głupota

Jeśli się Matka Boska
O tym dowie
To będzie sprawa trudna

Co się wyrabia
Tu w tym kraju
Nadzieja przecież jest już złudna

Jeśli się Matka Boska
Dowie
Co robimy z naszymi duszami

Jak przestać
Wyprosić
Wymienić się prawdami

A może milczeć
W ciszy
I nic Jej nie mówić

A może lepiej
Podpalić zgliszcza
I na piwo się znów umówić

Jakie są skutki
Takiej modlitwy
I jakie wydatki wewnętrzne

Wyrok, błazeństwo
I sprawy sporne
Były i będą mądrzejsze

Co na to Matka Boska
Powie
Gdy naród nasz oceni

Może że za dużo
Mamy w głowie
Toż to już naród jeleni

Ale i przykład
Może pokaże
Jak będzie miała ochotę

Wyrok i spójność
Wiemy wszystko
Umiemy pielęgnować głupotę

**Wiersz inspirowany utworem „Pochwała”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Historia upadku

Zmiana władzy
Co się rości
W tej przewadze
Nie dorośli

I się sprawdza
Znów ujmuje
Tak potwierdza
Oszukuje

Władza
Łasa na pieniądze
I układy
Dalsze rządy

Władza prosi
Wywal śmiało
Będziesz czuł się
Doskonale

Ordynacja
I wybory
Te przestronne
Tu pozory

Mimochodem
Naznaczone
I rozwodem
Przełożone

Jak tu dryg
I kula śwista
Jaki adres
Jest ministra

Co ma w głowie
Co ma w teczce
Kiedy lepiej jest

W ucieczce

I trybunał
On tu stawia
I żałości
Szczęk żelaza

Dla podłości
Zostawiono
I tak Polskę
Ograbiono

**Wiersz inspirowany utworem „Lament”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Potrzeba więdnąca

I to życie okrutne
Co by się przestać chciało
I te chwile, paskudne
A jak być właściwie miało

Państwo, kraj,
Jak malowany
A ja dosyć mam farby
Stan ten zastany

Zapachu tego
Mdli mnie
Pozoru złego
Nie chcę

I jak te spody
Co na wierzchu nie chcą
Z myślą rozwody
I dziurę zechcą

Jakie dalsze powody
I odtrącenie smutne
Były, będą rozwody

I zapowiedzi butne

A mnie się nie chce
Słuchać i potakiwać
Znowu tu wrzeszczę
Będę na koniec wskazywać

Bo tak lepiej
Innego stanu rzeczy nie chcę
Bo jak śmiecie
Spłyną z pierwszy deszczem

I odrywy, podrywy
Za co złapać trzeba
I ja jeszcze tu żywy
Choć słaba tego potrzeba

**Wiersz inspirowany utworem „Protest”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Emigrant

Nie zostanę
Dłużej tu
Decyzja już podjęta

Nie wymagam
Zbierzcie się
To dla mnie jest zachęta

Nie będę
Tak jak Wy
Na dobrobyt pracował

W kraju
Gdzie są wszy
Tajemnicy zawsze dochowam

Ale gdzieś
Daleko stąd

Będę liczył zyski

Ale tak
Nie wyjąć, prąd
Szczęśliwe tu tylko ministry

Tam gdzieś
Przygarną mnie
Bo szukają ludzi pracy

Co robi
A nie chce dzielić się
Zostawiam Was, rodacy

**Wiersz inspirowany utworem „Bieszczady”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Wygłodzony szlak

I tak staje przed oczami
I zastania konarami
Niedźwiedź, trwożny i zjadliwy
Spowiedź, czas to pamiętliwy

Chwila, co odnosi zyski
Słowo, pokazane pyski
Gracja, co dodaje szyku
Stych, co mówi, tak po byku

Tu w Bieszczadach to się dzieje
Rozbójnicy i złodzieje
Omijają, doceniają
Bo Bieszczady dobrze znają

I ten fumfel, sprawa droga
I wygoda, ta przygoda
Przy ognisku kamień podjąć
W palenisku, słono donieść

Że się skwierczeć, nie optać

Ale mówisz, taka praca
Że odłożyć wszystko na raz
I położyć, druga para

Tu w Bieszczadach, wszystko wolno
Płynie, chwile, tak dostojno
Żyje, chwali, Boga sławi
Bo natura tak się bawi

Że tak wpływa na człowieka
Że go zmienia, w mig, nie czeka
Że poczucie, tej bliskości
Każdy szlak domaga się gości

**Wiersz inspirowany utworem „Podróże Guliwera: Liliput”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Baran

Skąty i skałki
Małych ludzi
Marzenia, śmiałki
Się nie znudzi

I obiekt ciągły
Pożądania
Masz wyrok tu
I wskazania

Masz poronioną
Głowę
Co mądrego nic
Nie powie

I te kawały
Raczej w smutku
I te obrzędy
Mały ludku

W widoku śmiałym

Rozeznane
W ogrodzie marnym
Tak tyrane

No i zawilość
Co się karze
I ta tablica się
Nie zmaże

Jak znaleźć
Obiekt pożądania
Gdy głowa pełna
Jest gadania

I wątość ta
Na kamień tryska
I kamień ten
W randze ministra

Objawy upodlenia
Stada
Wiadomy kosmyk
No i zdrada

Na koniec morze
Objawienia
Czy mi pomoże
Efekt cienia

Jajko przecież
Dobrze obrane
We frakcji mnie
Nazwali baranem

Jajko przecież
Dobrze obrane
We frakcji mnie
Nazwali baranem

**Wiersz inspirowany utworem „Podróże Guliwera: Brobdingnag”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Partia strzela ślepakami

Olbrzymi stan
I ta legenda
Miarowy krok
Facet-przybłęda

I skutki zaszyły
Dalej stały
Element ciasny
Doskonały

I wiry wodne
Co w tej rzece
I wielki człowiek
Którzy rzecze

Że nie ma
Na tym świecie bólu
Że można
Trzeba, jak w tym ulu

No to spotkanie
Wielkich ludzi
I ujarzmianie
Się nie znudzi

Z wielkiego
Zrobić niewolnika
To tło jest
I panika

Z małego
Poddać się, nie straszne
Z dużego
Wynik, i te zaszyły

Wymogi spójne
Co doznały
Porażki
Życie pokonały

Igraszki, dalej im

Nie w skutek
I zaszczyt
Pozostaje smutek

Wielcy się w końcu
Tak mówili
I partię niewolniczą
Już założyli

**Wiersz inspirowany utworem „Podróże Guliwera: Laputa”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Zrozumienie

Jak żyć
Wśród mądrych ludzi
Element ten
Się kiedyś znudzi

Bo jak patrzeć
Można z bliska
Jak mądry
Swą mądrością ciska

Jak podarować słowa
Kiedy mądrzejsza czyjaś głowa
Jak docenić własne starania
Gdy mądry świat wciąż zasłania

Z gadaniem swoim
Z podskokami
W władaniu słowem
Mądrościami

Odpowiedź
na to prosta
Cięża jak głupia
ta riposta

Obnażyć skutki
I władania

Obrazy skutki
Przeciągania

Wyjątek ciągle
Jednak sprawy
Jak obraz ten tu
Niepoprawny

I wątrość ciał
Ten ewenement
Jak heraldyczne
Martwe plemie

Jak znaki
Których nie przewidzi
Zbita dupa
Nic nie widzi

I do końca
Obeznanie
Tłum tutaj
I skaranie

Wątpliwość
Jedna jednak w środku
Że mądry
Nie zrozumie młotku

**Wiersz inspirowany utworem „Podróże Guliwera: Huynhynn”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Składak

Tak składać broń
Nie przystoi
I wiarołomstwo
Mnie się boi

Wśród pięknych koni
Noc, rozterka
Mi nie zabroni

Tylko zerka

Unosi się
I tak miaruje
Wynosi gdzieś
Mnie oszukuje

W wiadomych sprawach
I kontekstach
W tych tu zabawach
I pretekstach

No i spójny hen
Jest ten rytuał
Jak magia zen
Ale ta czuła

Zrozumieć wzięcie
I rozpaczę
Jedno jęknięcie
Dwa tu rogacze

I cyklon niski
Się otwiera
I tak przejrzysty
Ryk bohatera

Zrozumieć chciałem
Nie umiałem
Życie poznałem
Się poskładałem

Zrozumieć chciałem
Nie umiałem
Życie poznałem
Się poskładałem

**Wiersz inspirowany utworem „Ci wszyscy ludzie”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Naród wybrany

Zapomniani
I Ci niechciani
Utraceni
Już nie widziani

Ilu ich było
Ilu przeżyło
Ilu się stało
I jak się zmieniło

Do czego dąży
Od lat ten człowiek
Co go zwycięży
Może cień powiek

I ten z oręży
Wiwatem tryska
I ten naciąga
W formie ministra

I wszyscy ludzie
Co już nie mówią
Głos odebrany
Choć żyć tak lubią

Ja niesłyszany
I inne stany
Ci wszyscy ludzie
Naród wybrany

**Wiersz inspirowany utworem „Japońska rycina”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Brać, nie gadać

Te tłumy
Ludzie poznawani
Przez życie
Tak znów doświadczani

Od zawsze
Przecież już tu byli
Na zawsze
Z nami się złączyli

I piękno
Co wynagradza wszystko
I zaszłość
Jak starte mrowisko

Służalczość
Przenoszenie winy
Poddani
Wszystkie ich rodziny

I sprawy
Co nie mają racji
Tysiące
I zdjęcia z tych wakacji

Się mnoży
Dalej pokazuje
Przysporzy
Nic tu nie szanuje

A człowiek
Przecież jest coś wart
A chwila
I wiadome karty

Ci wszyscy
Nimi my jesteśmy
Te pokolenia
Więc co nasze, weźmy

**Wiersz inspirowany utworem „Trylogia: Pan Podbipięta”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Pokrewieństwo

Krwi, krwi, krwi
Kolejna hekatomba
Widok na przecznice
Wymaszczona bomba

Krwi, krwi, krwi
I słodkie diademy
Przebitność odebrana
Jak ze sklepu klemy

Krwi, krwi, krwi
I zmory dotkliwe
Historie ponaglenia
I momenty żywe

Krwi, krwi, krwi
I zadatność młoda
Wiara w walkę słoną
Okoliczna kłoda

I tak się sprawdza
Wiara, ponad wszystko
W swe umiejętności
Ubite wciąż klepisko

I tak oddaje
Parobek swe żale
A wielki zawadiaka
W tyle zostaje

Bo za dużo przeżył
Bo za dużo widział
Nie chciał, nie uwierzył
Swą przyszłość przewidział

Teraz tylko trupy
I marne zwycięstwo
Umazane buty
Takie pokrewieństwo

Krwi, krwi, krwi
I sama zostaje
Krew ponad wszystko
Czasem się przydaje

Krwi, krwi, krwi
Upadają narody
Pokazują swe palce
A zamiast nich kłody

I tak do końca
Widok, pełen słońca
W krwawej łaźni prawej
Załatwiono sprawę

**Wiersz inspirowany utworem „Trylogia: Pan Wołodyjowski”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Łaska

Leci do nieba
Mały rycerz
Co więcej trzeba
To przecznice

Tak to wyklęte
Słowa drogie
Zarzucił przynętę
Ja nie mogę

I stara się
Stwierdza, że nie życie
Wiadome skutki
I przepicie

Wiadome wódki
Droga droga
Szkopuł zostaje
Wynik w powodach

I tak się staje
Wiara śliska
W tym swoim locie
Z nad ogniska

W tym czczym kłopotcie
Słowa drogie
Wiatrak na płocie
Chwile błogie

Trudno jest żyć
A nie umierać
Trudno jest życie
Z pozorów odzierać

I te przykazanie
Co wyrwą trzaska
Nie byłoby latania
Gdyby nie Jego łaska

**Wiersz inspirowany utworem „Wygnanie z raju”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Piżama

Odzyskałem raj
I nie pytaj jak to możliwe
Odzyskałem raj
Bo nie były to kroki chciwe

Odzyskałem raj
Bo można i trzeba to zrobić
Odzyskałem raj
Bo w Boga można się przyozdobić

I w raju tym widzę
Słone zapłaty
I więcej nie szydę
Nie szukam straty

I czuję, że można
Trzeba tylko przyrzec
Pracować, i czuć
Samotności się wyrzec

I słowo, i draka

Ta odmiana wielka
Był kiedyś hulaka
Nic tylko butelka

A teraz jest anioł
Skrzydła mu urosły
A teraz wiadomość
Inne anioły przyniosły

Że jedność jest sprawcza
I dodaje siły
Metoda badawcza
Pozostaniesz miły

Jedyna twarz ta
Wielkie odmienienia
Chwila i zgrzyt
Boskie uniesienia

Odzyskałem raj
I jest tutaj przyjemnie
Odzyskałem raj
A nie wierutne brednie

Że się nie da, i nie wypada
Że kolega, inna gromada
Że wiadomość nie odstępowana
Że świadomość, słaba, skąpana

Odzyskałem raj
I tu już zostanę
Odzyskałem raj
I mam ładną piżamę

Odzyskałem raj
I zaślona droga
Odzyskałem raj
Bo to droga do Boga

**Wiersz inspirowany utworem „Kołysanka dla Kleopatry”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Pokuta

Się odżyło
Jakie życie
Się zrobiło
I przybicie

Byłaś wielka
Chwilo droga
Jak butelka
W tych nałogach

Zostawiłaś
Co jest grane
Obróciłaś
Świat szampanem

Twoje stopy
I przewiny
Jak kłopoty
Się zrobimy

Trach, i strzela
Obeznanie
Strach i kierat
To doznanie

Wyniki bity
Martwie ciała
Ciało sitwy
Nie pozwala

Ale strych
I zamsz, zrobiony
Cichy spych
Tak odwodniony

Chciałby rzec
W tej minucie
By odnaleźć się

W pokucie

**Wiersz inspirowany utworem „Sara”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Zaszyta

Się odwodnić
Można gęsto
Się przysporzyć
W to zwycięstwo

I uciec z życia
Nie zostawiając
Mania przepicia
Tak podrywając

I spory nikłe
Wielkie króle
I tak jak sitwę
Lub maturę

Zaliczyć spadek
I upadek
W wyniku nocnych
Dalszych schadzek

I stronić można
Wilk jest syty
I chwila trwożna
Żyw, przeżyty

I odrobienia
Co się łączą
I te zdobienia
Nie nastręczą

Walkiria faktów
I przypadek
System kontaktów
Dalszych schadzek

Zostaje zbrojna
I przybita
Chwila ta zdolna
Lecz, zaszyta

**Wiersz inspirowany utworem „Odnosimy się...”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Goście głodni

Nasze łyzy narodowe
I smutki, wysusz głowę
Nasze gracje dostojne
I wyobrażenia strojne

Unoszą się w dostatku
Zmieniają w tym naddatku
Wyjątek bokiem stroni
I nikt go nie dogoni

Te spory, stare sprawy
Koniuszki tej zabawy
I zadki, mądre złości
Wyniki tej lotności

Się macza, tapla, sprawia
Podoła i odnawia
I suszy te nadzieje
Co dalej tu się dzieje

Ta nasze smutne sprawy
Łzy i te zastawy
Się rości, i przydaje
Do czego się nadaje

Więc słowo dalej płynie
W jedynej swej dziedzinie
I chwile co zadały
Poniekąd przekonaly

Odnieść się można potrafić
Co się może przytrafić
Odrobić, to ważna sprawa
I życia kawał wyważa

Tak spór, i do końca świata
Ten twór, czy się opłaca
Zostało w łagodności
Której nie starczyło dla gości

**Wiersz inspirowany utworem „Światło”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Pieniężnie

I się odgradza
Wspaniale
I się nagradza
Za żale

Te wszystkie myśli
Spełnione
Nagroda w zawiści
Zrobione

I słów tych potok
Ospałych
Jak jawny krwotok
Wytrwałych

I mordy co się
Obnażą
Kohorty
A dalej marzą

No i spód ściany
Rozbity
Jak karakany
Uchwyty

Miało być pięknie
I mężnie
Zostało pocięte
Pieniężnie

**Wiersz inspirowany utworem „Dzieci Hioba”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Dzieci Hioba (1989)**

Strony

I tak się zdaje
Co zależy
Wynik i sprawa
Tej macierzy

Dziecko dobrane
Odebrane
Historie te
Już znane

I zmienia się
Porządek świata
W głowie rodzica
Śmiech ten wariata

I staje znów
Tak na swej głowie
Patyki słów
Zdania gotowe

Gdzie próba
A gdzie wygięte sosny
Podróża
Miałem być radosny

I zguba
Na co przyszło życie
Jak rumak
Skacze znakomicie

Więc fruwa
I się cieszyć nie daje
Na chmurach
Plama ta zostaje

Z pamięci
Suto obdarzonej
W niechęci
Tylko w którą stronę

**Wiersz inspirowany utworem „Kasandra”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Carmagnole 1981**

Pokuszenie

Się stwarza
I dalej ujmuje
Po twarzach
Tak mnie przekonuje

Przysparza
I słowa wciąż wartkie
Nadarza
Znaczenia uparte

Te męki
Narodowe udręki
Pijane
I wnykiem łamane

Obrane
Ten sygnał ataku
Zastane
Wiarygodność krzaku

Więc powiem
Co należy robić
To spowiedź
I się tak pogodzić

Odpowiedź
Wielkie przedawnienie
Konieczność
Wieczne pokuszenie

**Wiersz inspirowany utworem „Pompeja”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Carmagnole 1981**

Poczęstunek

Pies szczeka
Zawodzi
Podnieta
Odchodzi

I sprawność
Co się żywi
Zażyłość
Co się krzywi

I strony
Wszystkie marne
Pardony
I przykładne

Mozoły
Znów oddają
Chochoty
Sprawę znają

I milczy
Ten zaczynek
I zdaje
Spraw rodzinę

Przyznaje
Cicho było
W Pompejach
Się zrodziło

Wytchnienie

Zatrzymanie
Dzielenie
Obeznanie

Wiarygodnie
Strąca z głowy
Pies medium rare
Już gotowy

**Wiersz inspirowany utworem „Lekcja historii klasycznej”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Carmagnole 1981**

Zamówienie nr 166

Wojny dalsze
I stragany
Okazalsze
Są te plany

I zwiedzanie
Obcych krain
I stawianie
Jeden na nim

Wyciąganie
Komu rości
I sprawianie
W rytm litości

Śmiechu znanie
Dla tej złości
Obnażanie
Swej próżności

Żołdak, żołnierz
Są ci sami
Groza, poza
Między nami

Naród szybo

Się wykrwania
A nowy Cezar
Sałatkę zamawia

**Wiersz inspirowany utworem „Przypowieść o ślepcach”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Carmagnole 1981**

Niedziela

Ślepy załania się
I gdzie ta nadzieja
Prowadzi a ty się śmiejesz
Wyniki w prądziejach

Możliwość okoliczna
Oko wydlubuje
Melodia spontaniczna
Żyje, nie próżnuje

No więc algorytmy
Wywiady będą srogie
No dalej, jak te sytuacje
I spada mi na nogę

Odrębność od kontaktu
I jedno przyłożenie
Potrzeba więcej taktu
Udane to brodzenie

No więc się zbiera
Fikcja znów donosi
No i rozdziera
O kaligrafię prosi

Ślepy maluje
Guz się tu czuje
Tak naśladuje
Dalej wtóruje

Sygnal
I to złodowacenie

Nie grał
Zostawił ostatnie brzmienie

Podnieść się, wypaść
Od czego zależy
Mógłby przydybać
Ale nie wierzy

Powstać, podnieść
Z ruiny nadzieję
Mógłby to zrobić
Ale czeka na niedzielę

**Wiersz inspirowany utworem „Mistrz Hieronimus van Aaken, zwany Boschem”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Carmagnole 1981**

Stojąc

Jam król życia
A świnia się patrzy
Wiadomość odebrana
Że po dwa, trzy

I tak tu wciąż składana
Co dalej się woli
Trzeba pić szampana
W tej wiecznej niedoli

Ujeżdżam swoje słowa
Będzie odgarnione
I wiara ta spełniona
Polowanie na słońce

Który się nadaje
Który większym stanie
I te odwieczne żale
No i Boga błaganie

Jam król życia
Co mi zostało
Te przepicia

I słów tych za mało

Te współzycia
Do czego wciąż dążą
Marne kpicia
Za mną nadążą

Jam król stania
Niech dalej zostanie
Te błagania
I jedno bieganie

Co go nie ma
Gdzieś uleciało
Miłem się ruszyć
Ale dobrze się stało

**Wiersz inspirowany utworem „Pamiętnik znaleziony w starych nutach”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Carmagnole 1981**

Pogoń

Chwalić trzeba
Dalej już
Wiadome konwenanse

Nie dokopiesz
Się do złóż
I stare te finanse

Chwalenie proste
No i zmija
Co chwilę tą zabija

Wiadomość dotrze
Szkoda już
Używać więcej kija

No szkoda zdrady
I pokłady

Nie będzie odnowione

Jak stare te
Będą zakłady
Uściskiem potwierdzone

No można wciąż
Prowadzić, wąż
Historie tu przybytku

Wiadomość krąży
Sprawy drąż
Konflikt miarą ubytku

Się niesie, daje
Się nie przestaje
I od widoku stroni

Jeden mąż
Krzyczy wciąż
W wiadomej mu pogoni

**Wiersz inspirowany utworem „Karmaniola”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Carmagnole 1981**

Rozpad

W rytmie tym
Karmanioli
Rewolucyjna dawka
Swawoli

I te odręby
Dalsze szukaj stroje
Jak te przybłądy
I puste naboje

Się składa, rości
I dalej przymierza
Tak z tej zazdrości
Tylko dokąd zmierza

I schyłek marny
Na krzywych butach
I stan wytarty
W schowanych nutach

Widoczna zgoda
I powonienie
To jest przeszkoda
Wystarczy chcenie

I tak dowodzi
Tym orszakiem
Nie wyswobodzi
Zastąpi znakiem

W jednej łagodnej
Tu inkwizycji
Z wiarą, bez wiary
Za zgodą policji

No i odręby
Te dalsze statki
Jak tu chwil błędy
Zdjęcie z wakacji

Mówiono dużo
Mówiono składnie
A tu się wszystko
I tak rozpadnie

**Wiersz inspirowany utworem „Arka Noego”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Carmagnole 1981**

Ratunek

Budujcie Arkę przed potopem
Trzeba się gdzieś będzie skryć
Budujcie arkę przed potopem
Sobą przecież trzeba być

I Arka w końcu zbudowana
Obręcz jedna i druga też
Dobrze tak wyświechtana
Ma mowa, to nie zwierz

Bo po co zwierze,
skoro dusze
Przeźrocze dalsze
Nie na suszę

I zmiany wątle
Co dodają
Tak stoi arka
Się nie wtrącają

Po co mi ona
Innemu szkodzi
W moich ramionach
Efekt powodzi

I dalsza strona
Tak się rozpędza
I ponowiona
Odgarniona przędza

Arka ratuje
Duszę łajdaka
Już nie pokruszę
Nie byle jaka

Arka zdobywa
Nasze zbawienie
I tu odkrywa
To dostąpienie

Każdy swoją
Zbudować musi
Każdy walczy
Albo wydusi

Oby się jednak
Zdążyło chcieć
Życie jest krótkie

I powódź musi mieć

**Wiersz inspirowany utworem „Krzyk”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Carmagnole 1981**

Przykazanie

Się krzyczy
Jak wiele ktoś pozwoli
Jak w dziczy
I wyrobionej niewoli

W pogardzie
I wszystkie strony zdjęte
Jak w zwadzie
I krucyfiksy wyjęte

Tak można
Trzeba i nadzieja
Wybory
Ktoś nimi poniewiera

Tak musi
I zaszłości drogie
Dobycie
I chwyt za nie swoją nogę

Tak skrycie
Dalej tu zostaje
Ubycie
Może będzie frajer

Odnoga
Słowo znaczy trwoga
Do Boga
Pozwól, w tych nałogach

Odłożyć
Wszystko co zostanie
I stworzyć
Miłości przykazanie

**Wiersz inspirowany utworem „Ballada o spalonej synagodze”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Carmagnole 1981**

Przebieranie

Płonie synagoga
Wycie i szlochanie
Masz powód, w zawodach
Jedno to płkanie

I w dalszych zwodach
Wymarzone jutro
W spełnionych powodach
Z sukien wybierz futro

No zdanie, sprawy
I głodne obawy
Dla sławy, wybory
I kiepskie pozory

Się zdarzy, odwyk
I majaczenie srogie
Przydarzy, sprzedaż
I kamienie drogie

No spór
Dalsze przywodzenie
Jak kontur
I jego to strącenie

Jak sprawa
Co wymaga objaśnienia
Masz swoją wizję
Znaczy przeinaczenia

I strych
Co chowasz na nim atrybuty
I zdarzenie
Możność, drogie buty

Zechcenie
Może się nałożyć
O ile, ktoś

Odpowiednio je odłoży

**Wiersz inspirowany utworem „Nawiedzona (wiek XX)”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Carmagnole 1981**

Byle jak

Krwawe łyzy
I ich znaczenie
Masz odpowiedź
To trawienie

I znajomości
Co się szerzą
I te godności
Płacz z młodzieżą

Co to za czasy
Odpowiedź sroga
Jak te obcasy
Wysoka noga

Jak zawijasy
I taniec sprytny
Takie zawczasy
Obiekt wciąż wytnij

I te zespoły
Co tu się rodzą
Dwudziesty wiek
Na myśl przywodzą

Odpowiedzi
Co dalej siedzi
I zespoły
Żarty z gawiedzi

Te protokoły
Się tu, wtórują
Jak te mozoły
I pokazują

Było zostawić
Po sobie ślad
A nie wykrwawić się
Byle jak

**Wiersz inspirowany utworem „Przedszkole”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Carmagnole 1981**

Podpalacz

To przedszkole
Wielkie zło
Jak efekt
Powiesz to

Jak defekt
I szacunek
Przedszkolny
Podarunek

Się rości
Mieni ła
Waszmości
Co to da

I strony
Obracane
I gnomy
Tu składane

Jak widzieć
Trzeba zło
Jak ciszej
Po co to

Stronnicze
Skargi bliźnich
Panicze
Nie zablźni

Ostoja
Co wywraca się
Cokolwiek zrobisz
Będzie źle

O ile nie śpisz
Nie dowodzisz
O ile dużo
Tutaj słodzisz

Przedszkole
Wykoleja się
Dla przedszkolank
To jest źle

Tak tych zachcianek
Zostawione
Choć całe równo
Podpalone

**Wiersz inspirowany utworem „Ballada o powitaniiu”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Carmagnole 1981**

Zabawa

Serdecznie witamy
Dalej zapraszamy
Mówimy od rzeczy
Ale do powiedzenia mamy

Serdecznie witamy
To nie są przelewki
Jak otwarte błamy
I te dla świń zlewki

No więc spostrzeżenie
I dalej się chwieje
Jak spowinowacenie
I wiatr wschodni wieje

Jak strony amunicji

I wiadome kary
Nie donoszę do policji
Mam pokojowe zamiary

Serdecznie witamy
Takie dalsze strony
Systemy zabezpieczeń
Oraz zabobony

Wytworność, atrakcja
Rozebrane damy
Chcemy, nie chcemy
Też się robieramy

A co dalej, mgła
Zasnuła ściernisko
Kto komu ile da
A co na wysypisko

Do gnicia przywykły
Nakreślam tą sprawę
Prosto z wysypiska
Ale mam zabawę

**Wiersz inspirowany utworem „Manewry”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Carmagnole 1981**

Boli mnie

I te strącenia
Dzieje się
Patrze, widzę
Nie jest źle

Mam rękę jeszcze
Nogę jedną
Nie jest mi przecież
Wszystko jedno

I te zdarzenia
Okop wre

I nachylenia
Pocę się

Jak na straganie
Wieje chłodem
Wybuchy
Wyjść stąd nie mogę

A jednak może
Jest już źle
Przecież z życiem
Żegnam się

Co zostanie
W sumie nie wiem
Kto zapamięta
Grzechów siedem

I te zdarzenia
Budzi mnie
Ryk przerażenia
Głodzi ćmę

Strącenia wielkie
Dzieje się
Zakręcam zakrętkę
Boli mnie

**Wiersz inspirowany utworem „Starzy ludzie w autobusie”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Carmagnole 1981**

Nic dziwnego

Autobus gna
Nie widzę nic
Tak to gra
Wyniki, pic

I zastanawia się
Ten komu źle

Albo i nie
Bo widzi mgłę

I te wytwory
Drogowe dziury
I te pozory
Za nisko chmury

Jak w zjednoczeniu
Walka o władzę
W przeistoczeniu
Sobie zawadzę

No i etykiety
Bilet gotowy
Na wzór podniety
Opadnięte głowy

Kanar wnet wpada
Bilet pokazany
Jest jedna droga
Wynik dobrany

No więc swoboda
I rozeznanie
Tonę w powodach
Moje czekanie

I nie byłoby
W tym nic dziwnego
Gdyby nie kraksa
Drogi kolego

**Wiersz inspirowany utworem „Żegluga”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Pamięć

Płynę,
Płynąć mogę

Może nie zginę

Ślinę
Jak tę załogę
Wystawiam na kpinę

I te wyniki
Co skrobią
I spać nie dają

Fala
Za falą
Się odkrywają

Ale po co
Pływać
Kiedy ziemia miła

A może
Przesypiać
Będzie ziemia biła

A jednak
Przenikać
Takie te związki

Miłości
I chwały
Życia obowiązki

I dalej
Się chmurzy
A mnie nie do śmiechu

I zapach
Tej burzy
Epitafium grzechu

Bo trać będzie
Chwilę
Po czym przeminie

Zapomnę
O niej

Jak o pierwszej dziewczynie

**Wiersz inspirowany utworem „Panna”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Wyrok

Nadzieją taką
Jesteś Ty
Wiadome spory
Osusz łzy

I te powody
Narzekania
Jak te rozwody
Z własnego dania

Utrąci łeb
Tu tej chimerze
Wiadomy sklep
Nie płaci bierze

Tylko obchody
I kagańce
Tylko domalowane
Szańce

I wieczność czeka
Na pogardę
Społeczność ma ją
Tu za wzgardę

W wytłoku spraw
I kontratypów
W natłoku
Takich dzikich dzików

Strącenie jedno
Dobrze się ma
Jesteś wyrokiem
Ile się da

Ile okaże
Trzeba siedzieć
Na ziemi tej
I nie wiedzieć

Wyrok podbity
Ustalony
Dlaczego tylko
Cztery strony

**Wiersz inspirowany utworem „Ballada o drapieżnej bestii”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Pozdrowienia od serca

I tak się stroi
Bestia dwoi
I nie narzeka
Na atak czeka

Tylko on nigdy
Tu nie nastąpi
Tylko za krzywdy
I w krzywdy wątpi

Jakie zebranie
Tutaj dobranie
I to przebranie
Na pierwszym planie

Bestię dostanie
I tak już zostanie
To skierowanie
Wystarczy tkanie

Kiedy i dalej
Tak się zazdrości
Zęby, pazury
Kolorowe kości

I w głowie bzdury
Marny ideał
Jakie kontury
Kto w nich przebierał

A bestia myśli
Toczy swą pianę
W imię zawiści
Już poskładane

Napisze list
O wdzięcznym tytule
To jest mój protest,
pozdrawiam czule

**Wiersz inspirowany utworem „Ptak”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Brelok

Wypadłem z klucza
Dzikich ptaków
Wiadomość nikła
Dom wariatów

Odbiera srogo
Głos i zdarzenia
Przemienia mnogo
Me ułożenia

I sprawdza się
Na ile może
I utwierdza znów
Mój drogi Boże

Że ziemia
To nie miejsce dla ptaka
Że chemia
Zrobi z Ciebie pędraka

I stwórcą

Co on znów planuje
Może klucz mój
Odbuduje

Taka zaszłość
Z wynikami
Ta służalczość
Pomysłami

I do końca
Świat ten chciwy
Chce do klucza
Ledwo żywy

A naucza
Bajka stara
A poucza
Ten niezdara

Trzymaj w kluczach
Brelok z Panem
Bo inaczej
Rozsypane

**Wiersz inspirowany utworem „Ballada o windzie”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Zwyczaj

I się tak sprawia
Winda zachodzi
I znowu poprawia
Komu nie szkodzi

To zatrzymanie
Pomiędzy zdarzeniami
Piętra piętrami
A nas nie ma na nich

No i zawite

Koleje sprawy
Jak te podboje
Tak dla zabawy

Odświętne stroje
I mania jedynek
Ja się nie boję
Dzikich dziewczynek

I wciąż ta podróż
Góra, dół, góra
I dalszy przybysz
A może chmura

I się nadaje
I się zanosi
Odmiennie piętro
O uwagę prosi

A ja nie patrzę
Jadę na dach
Chwila hulaki
Bo to mój czas

A ja się sprawiam
I sprawę zdaję
Dojechałem
Zostało to moim zwyczajem

**Wiersz inspirowany utworem „Psy”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Rana

I tak się sprawia
Cud zostawia
I tak nadaje
Nie przestaje

Chwila jedności
I pies ujada

W tej przydatności
Zostaje szpada

I tak do rynku
To opatrzenie
Tu na Przyryнку
Jedno zdarzenie

I chłosta młoda
Może się uda
Jak w moich nogach
Jeden maruda

O co ta walka
I chwile drogie
Stoję na palcach
Życie nałogiem

Jak ta służalca
Chwila donosu
Okoliczność sprawcza
Szkoda bigosu

Ale się spina
I dalej rości
Pies, jarzębina
I tak tu mości

W jednym zakładzie
Już potępiona
Tak wyjątkowo
Rana wyśniona

**Wiersz inspirowany utworem „Ballada o spotkaniu”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Kelner z talerzami

Opór strona
Tak to było
I spotkanie

Się zdarzyło

Co to będzie
Słyszę wszędzie
Jak na wodzie
Te łabędzie

I ten odruch
Co się mości
Jak świadomość
Odmierności

I ten znak
Wykwit stanu
Nie zabraknie
Tu rabanu

No to można
Chwila dalej
Może będą
Zdatne żale

No i prędzej
Tak w udręce
Lejemy się
Zapominając o męce

A ta droga
I spotkanie
Jak załoga
Przekazanie

Można było
Się pojednać
A zostało
Chwila jedna

I strącenie
Wódka czysta
I wybita
Tak przejrzysta

Rana, oko
Przytulenie

Bo jest
Przyszło nasze jedzenie

**Wiersz inspirowany utworem „Sęp”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Kołyska

I dalsze granice
Już rozpoznane
I węższe wszechnice
Tak oblegane

Wiadomość pokrewna
I spytki drogowe
Jak głowa ta zwiewna
To wyjątkowe

Do szyku się budzi
Wiadoma sprawa
I już nie marudzi
Wolna zabawa

Jak sęp wiarę niesie
Na skrzydłach przydanych
Jak w za dużym lesie
Epitafium oglądanych

I zgoda naprędce
Wygodę rujnuję
I siedem okręgów
Wytrych konstruuje

Jak wyciąć bandaże
Chwilą pozostaną
A ja dalej marzę
Kołyską wybraną

**Wiersz inspirowany utworem „Pielgrzymka”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Wada wymowy

I te zranienia
Konstrukcję musi nieść
I te zbierzenia
Wybór to dobry test

Jak słowa mnogie
I wynik raczej twój
Były mi drogie
A został pusty bór

Iść trzeba, szlochać
Łagodnie otrzeć łzy
Jak powód, kochać
Wybrany jesteś ty

I te policje
Co noszą dany twój
I koalicje
Za daleko jest ten bór

Ale jak, ale gdzie
Płakać mi się chce
Ale tak, ale nie
I wiadomość niesie się

Głód, co znalazł
We mnie przyjaciela
A ja, ten
Który opcje wybiera

Ale głód nie słucha
Choć blisko, stworzony
Ale chłód, posucha
Tak już założony

Było mu pokazać
Jak życie wygląda
A nie tylko kazać

Teraz, jak na idiotę spogląda

**Wiersz inspirowany utworem „Bajka o Polsce”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Koniec

I świder wspomnień
Splamiona nadzieja
Jak opór upomnień
I chwila kradzieja

W wytłoku opcja
I konwenanse
Jak widome schody
Te dylizanse

Odwołać już szkoda
I wiadomość sprawna
Jak tonie w nałogach
Materia poprawna

Jak zbytki, szafasy
I niepewne wczasy
Jak gody i smrody
Ewenement masy

I kraj ten co wiedzie
Na widok poluje
I kto to dowiedzie
Czas ten oszukuje

W wiadomym odpływie
Kaczka utopiona
Wolałaby żywie
Melodia skończona

**Wiersz inspirowany utworem „M/S Maria Konopnicka”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Doki

I wyroki
Rozłożone
Jak pożogi
Podpalone

I te stogi
Statek, racja
Jak wywody
Na wakacjach

To tu można
Co tu trzeba
Odpór drożny
Szkoda chleba

I przeżycie
To strapienie
Jak współżycie
Przełożenie

No to spójnie
Ratowanie
Albo brak
I udawanie

Komu pomóc
Po co sęk
Całkiem ten
Przyjazny jęk

I się syci
I się stara
Jęk podsyci
Spraw dolara

Wszyscy zmyci
Pogrzebani
Na kotwicy
Zdokowani

**Wiersz inspirowany utworem „Wspomnienie”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Ujęty

Jest o co walczyć
Więc walczmy pospołu
Ktoś na wybaczy
Doda honoru

Ktoś tu się patrzy
I jedno skinienie
Efekt wydawczy
Słabe potępienie

Ale i zgroza
Tak dodaje szyku
Jak na tych płozach
Kleks w tym pamiętniku

Jak w ciasnych obozach
Komu ile, warto
Było i się spięto
Czy do czysta wytarto

I te tu poziomy
Co dalej roszczą
Jak te szklane domy
Murowanym zazdrozczą

I te zabobony
Skąd się w ogóle wzięto
Było i mierzyło
Aż mnie to ujęło

**Wiersz inspirowany utworem „Wojna”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Odpoczynek

I tak się strąca

Nie zostaje
Wynik do końca
Woja udaje

W tym tu, przed słońca
Odruchy sprawne
Tak, już, nęcąca
Te niepoprawne

Więc wierzę z cud
I prawdę proroctw
Cały ten lud
I zamieszanie co trąc

Przynosi
I dalej zapomina
Odrabia
I prosta to dziedzina

Przydaje
I dalsze to inności
Nadaje
Żele z bezskuteczności

I dalej
Otwór, pogrubienie
Jak żale
Dalsze to istnienie

Niedbale
Przyozdabiam sobie
Cud już odpoczywa
W moim grobie

**Wiersz inspirowany utworem „Pokolenie”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Spełnienie

I tak odbębnić
To spełnienie

Na przekór sądom
Wyczyszczenie

I tak osądzić
Która racja
Wiadomy schron
I narracja

Idziemy dalej
I te bębny
Świadomość sporna
Tu, którądy

Jak wynik gracji
I przechwyty
W słabej narracji
Sporo jest zgrzytu

I te melodie
Co się oddają
Wariacje sporne
Tu się przydają

W wędrówce
Krzyk i uwolnienie
A może nie moje
to było spełnienie

**Wiersz inspirowany utworem „Dzwon”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Niosący dzwon

Dzwon ten bije
I zawodzi
Komu da
Czy wyswobodzi

Kto go zna
Dźwięki harfy
Może gna

Jeden zaszczyt

I mniemanie
Co się rości
To zadanie
Nie zazdrości

To dzwonienie
Co udaje
Harfa sama
Tu zostaje

Z dźwiękiem dzwonu
Wymieszanie
Nic, nikomu
I sprzedanie

Było kupić
Wcześniej cześć
A nie udupić
I dzwon nieść

**Wiersz inspirowany utworem „Młody Bachus”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Dostojeństwa kielich

I owoc piękny
Świadomość, czerwony
Jak ten nadęty
Wiatrak niespełniony

Jak ten przeklęty
I dalsze nuty
Z piekła wyjęty
Chwalebne marszruty

I te zdarzenia
Co wątroby czyszczą
I spoleglenia
Zostaniesz tylko glistą

Na wywrót słony
Czerwieni zabrakło
I zabobony
Ufało wciąż faktom

Jak to zdarzenie
Odwyki, od stania
I przyłożenie
Szkoda gadania

Jak wytwór drogi
Co się unosi
Stare zawody
Ktoś o fory prosi

Nie daję, nie ma
To inny kaliber
Odpowiedź, sprzeda
Łapacz nosideł

I wyrok strojny
Jest to założenie
Że chłop dostojny
Znaczy... upodlenie

**Wiersz inspirowany utworem „Bar w Folies-Bergere”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Od czasu do czasu

Tak kochana
I znów zostawiona
Kochanka bankietów
W swych stronach

Co mówiła
Że więcej wciąż będzie
Że możliwość
Jest przecież wszędzie

Co upadła
I stroik gotowy
Co tak chucha
I wchodzi do głowy

Co została
Na stół wyniesiona
I ta melodia
Pięknie zatańczona

Że alkohol
Dodaje wigoru
Że rozbiera się tu
Dla pozoru

Że ten świat
Jest niewiele wart
Jedną zgraną
Talię kart

I ten mętnik
W głowie zostaje
Obok szumu
Się czasem przydaje

Twoje piersi
Widziały już psa
Zastąpiły mi
Oto rada ma

Wiarygodnie
Tańczyć swobodnie
Tak wytwornie
Dworować tej normie

Tak stosować
I nabić hałasu
Napić się
Od czasu do czasu

**Wiersz inspirowany utworem „Zaparcie się Apostoła Piotra”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Zabawa

I tak się stroni
Już dodaje
Nie dogoni
Okoniem staje

Nie przegoni
Algorytmów
Już w pogoni
Dalszych sitwów

Ale spór
I przyłożenie
Jak ten twór
I istnienie

Mogłeś wiele
I w zanadru
A zaparcie
W tym tu płaszczu

Konkret stał
I uwolnienie
Jak świadome
To zbawienie

Strona lewa
Strona prawa
To nie ja
Taka zabawa

**Wiersz inspirowany utworem „Stary Michał Anioł i Pieta Rondanini”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Niedokończona zwada

I tak się stwierdza

Nie poluje
Pieta artystę
Słono kosztuje

Wysysa soki
I życie pokrętne
Miałby być tłoki
Złapię na wędkę

W jesieni życia
Pieta się pyta
Po co mnie kończyć
Jest już kobita

Po co zaczepić
I zdarte statki
Wystarczy nie pić
Takie wypadki

Artysta wie lepiej
Na łajbie szaleje
Jak to przemądrzale
Siebie oszukuje

Kolejna fala
Z okrętu wypada
Potrącony
Niedokończona zwada

**Wiersz inspirowany utworem „Martwa natura”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Zajęcie

Się stwierdza
I tak doradza
Potwierdza
Co to za władza

I strąca
Dalsze religie

Płonąca
Opuszcza izbę

Na drogę
Ten poczęstunek
Nie mogę
Jak ratunek

Zostało
Co dalej się bierze
I chciało
Wydajni żołnierze

Natura
W martwocie troska
To bzdura
Ale radosna

Zatrzymana
Czas się nie ima
Obeznana
Jaka przyczyna

I stroi
I rości się prawie
Pozwoli
Na innej zabawie

I stworzy
Wiadomą legendę
Zajęta
Psa-przybłądę

**Wiersz inspirowany utworem „Inspiracja”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Marzenie

Wiadomość odebrana
Geometria uznana
I życie to pokazuje

I stryczek, na niego poluje

Komu więcej i częściej
Jak odrobić to wzięcie
Jak donieść nadzieję
Która strona, co się dzieje

I schody, te do raju
Obchody, w jednym gaju
I piękne te wspomnienia
Pokrętne uniesienia

Czym żywić swego ducha
Jaka jest jedna podpucha
Odebrać, potem bronić
Coś od czego nie można stronić

I wartość nad wartości
I przebierane ości
Zgnilizna co dodaje
Wypadki tym zwyczajem

Unosi się do krzaka
Wariacje, jaka taka
Narracje zostawione
Przeładasz drugą stronę

Co wyjdzie z tego szyku
Odrobisz, czy na styku
Czy znajdzie ukojenie
A może to wszystko marzenie

**Wiersz inspirowany utworem „Duch czasu”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Wybory

Za dużo myśleć
I wiadoma strawa
Można przemyśleć
Ale to nie zabawa

Można istnieć
A nie czuć istnienia
I przerobić
Kanapki do zjedzenia

I te konary
Co z ziemi wystają
I te niezdary
Czasem się przydają

W tym jednym sosie
Jedno przyłożenie
Będiesz w bigosie
Nie wystarczy chcenie

I się wydaje
Myślenia za dużo
I się przydaje
Włókniaki się chmurzą

Tak to stracenie
Idą wprost do lochu
Na zatracenie
Nie narobią popłochu

Na życie medal
I wiadoma w skutkach
Więcej mi nie da
Męska prostytutka

Więcej nie trzeba
I zostaje opcja
Kawałek chleba
Jak nie chcesz, to zostaw

**Wiersz inspirowany utworem „Ararat”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Wybór

I w tej nadziei
Na górę wchodzimy
Ararat wielki
Sens w tym widzimy

By znów zobaczyć
Co widział Noe
By przetłumaczyć
Wigilię i smołę

Ale zależność
I dalsze skutki
Wiadome straty
Widoczne młódki

Ale wyjątek
I sens ospały
Jak wiarygodność
Pozostaniesz mały

I te marszruty
Dalsze zajęcia
Kolizje sporów
I przytaknięcia

Widomość sporna
Już odebrana
Trzeba umierać
Góra już wybrana

**Wiersz inspirowany utworem „Wiatr”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Zostać czy trwać

I tak te pionki
Odnajdują kraje
Jak smaczne poziomki
Co kraina daje

Jak stęchłe te stonki

Co się im wydaje
Możliwość rozłąki
Takie to zwyczaje

No i autorytet
Na krew się powołuje
Wszystkie bańki zbite
Który oszukuje

I to wciąż spełnienie
Na palcach tu stoi
Rości się marzenie
Dalej nie pozwoli

No to po co
I efekt ten znakomity
Jak wiadomość
Ze strony, niedobity

Jak ta zawiałość
I wybory skutków
Przewidywalność prac
I tych kłód tu

Zamkniętych na siłę
Aby tak zostały
Kłódki wolą spokój
Został oniemiały

**Wiersz inspirowany utworem „Rozterka”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Ucieczka

Ale odwyk
I widełki
Jak zamiary
Nosidełki

I wymiary
Tego spodku

Wyborowe
Jak z naddatku

Ludzie sporni
I wiadomość
Tu pozorni
Tam świadomość

I przekręty
Życ zaś trzeba
I modlitwa
O więcej chleba

No to można
I te skutki
Polerować
Lico wódki

I wypada
Się nie zęgiąć
Tak przepada
Sobą nie bądź

W tych rozstajach
Życie krótkie
I w zwyczajach
Szok, malutkie

Odrobiło
I się spiekło
Pogodziło
Lecz uciekło

**Wiersz inspirowany utworem „Piosenka o gwoździach”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Spory

I czucie takie zostawione
I chwile mocno rozognione
Wiadomość jedna, tak doznana

Uczucie, wątpliwość, przekonana

I chwila sporu, ból w narodzie
I dla pozoru, w wielkim chłodzie
Wytworne racje i zgubienia
Takie atrakcje, wytłok przyłożenia

I zgrywa się, tak obiecuje
I mnoży odwołok, konturuje
I chwila baczna, co odpowie
Kto, którego, znajdziesz w grobie

Ten system zdań, i ostrzegania
Wiadomość, drań i te wyznania
Kolonie plam, i jętność wielka
Gwóźdź w bucie, a na nim butelka

**Wiersz inspirowany utworem „Pokusa”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Proszę wybaczyć

W tych objęciach
Tutaj dostatnio
Piekłofile
Smażą wydatnio

I zakładają
Co się tu broni
I nakłaniają
Dzisiaj, do broni

Komu pozory
A komu sporność
I te wybory
Czysta pozorność

W natarciu jedno
Tu zostawione
Mocą pokrewną
Piekło zrobione

I na ten przykład
Przydane racje
I nogą fikła
W piekle atrakcje

Komu zobaczyć
A komu zostać
Proszę wybaczyć
Wolę w niebie pozostać

**Wiersz inspirowany utworem „Podróż Trzech Króli”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Pytanie

I ta zguba
W tej podróży
Jak po trupach
Świat mnie nuży

I znajomość
Ortografii
Tak nakłania
Do tej mafii

Wyrok tronu
Pogłębienie
Z zabobonu
To istnienie

I się sprawia
Coś zastąpi
I poprawia
W głowie mąci

Te zwyczaje
Podróżnicze
I te chwile
Jak te znicze

W tym natłoku
Lubieć sens
Jak protokół
Ostatni kęs

Okradziony
Zostawiony
Szukamy wyjścia
Na cztery strony

Jak ta podróż
Co została
Tylko co
Powiedzieć chciała

**Wiersz inspirowany utworem „Stalker”
z albumu: Jacek Kaczmarski, Suplement, cz.1.**

Nikt

I tak się strąca
I wystaje
Mania do końca
Się rozstaje

Bezdomny pies
Jego zwyczaje
Bezbronny bies
I idzie krajem

No to te skutki
Pływania bez łódki
No to te sprawy
Próżniaczej zabawy

I anegdoty
Komu stworzone
Jak marne psoty
Tak wyćwiczone

I się nadaje

Co raz rozdziera
I się przydaje
Wyrok klakiera

Jakie to skutki
I obrzezanie
Chwila namysłu
I to czekanie

Może bez końca
Jednak dryfować
Jak marna tratwa
Pusta, dokować

Tylko dla kogo
Kto się załapie
Może nikogo
I nikt tu człapie

Spis obrazów:

Grafika ze strony tytułowej: Grafika Marcina z Frysztaka, Motyla noga 10.

Wiersz ze wstępu. Marcin z Frysztaka, Wywrotka styków.

Obraz końcowy: Marcin z Frysztaka, [i](#).

Marcin z Frysztaka

ur. 2 grudnia 1986 – obecnie

Po co granice karmić i tuczyć. Skoro z szczęśliwą duszą można się włóczyć. Autor siedmiu 14-częściowych cykli. Siódmy nosi tytuł „Odporność na granice”. Książki Marcina można przeczytać za darmo w internecie. Są dostępne na stronie internetowej: wilusz.org

Siódmy cykl to siedem opowieści mistycznych. Znajdziemy tu m.in. „Lombard bez przyszłości” o tematyce emigracyjnej; drugą i trzecią część przygód chomika Maniusia; „Rodzinną sielankę” o tym jak można zburzyć własne życie i „Z wiatrem za pan brat” o akceptacji, lub

jej braku. Pierwsze dwie opowieści reklamuje cisza. W siódmym cyklu nie zabrakło też kontrowersyjnego humoru podanego w dialogach „Dialogi po seksie”. W cyklu tym znajdziemy też artystyczny manifest autora w „Książka o niczym”, oraz dwie wierszowe współpracy. Z Wiołą Bogatek, oraz z Zieloną. Warto pochylić się nad tym co stworzone. Bo dla ruchu duszy, jest to przeznaczone.

Kontakt z Marcinem z Frysztaka:
szulif@gmail.com

Szanowny Wydawco,

Jeśli masz chęć wydać „Śladami Jacka Kaczmarskiego” w wersji papierowej – drukuj śmiało!

Jako autor zachęcam do powielania, kopiowania i wydawania „Śladami” na wszystkie możliwe sposoby.

Proszę tylko o zachowanie zgodności z oryginałem.

„Śladami” każdy może wydrukować i rozpowszechnić – dzieląc się wolnością.

Nie oczekuje wynagrodzenia, czy procentów od sprzedanych egzemplarzy. Będę się cieszył jeśli część zysków, które uzyskasz ze sprzedaży „Śladami”, przekażesz na cele charytatywne.

Nie potrzebujesz dodatkowych zgód, pozwoleń, czy umów.

Chcesz wydać „Śladami Jacka Kaczmarskiego”? To do dzieła!

Przyjaciele,

Niezwykle istotnym jest, aby „Śladami Jacka Kaczmarskiego” było w całości dostępne za darmo w internecie. Kopiujcie je z jednego serwisu z ebookami na kolejne. Ułatwiajcie dostęp do „Śladami”.

Udostępniajcie je bez pobierania opłat. Niech zyskają nowe, elektroniczne życie. Niech karmią otwarte umysły tych, którzy porzucili papierowe wydania na rzecz cyfrowego świata.

